Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2314 | 4 PAGINI — 20 BANI | Vineri 12 octombrie 1956

Numai sămînţă curăţată şi tratată!

Iniţiativa utemiştilor din comuna Boldu raionul Rîmnicu Sărat

Ştefan Zamfir nu e numai tehnician agronom. Mai este şi secretarul organizaţiei de bază UTM din comună. Acest lucru îl obligă la sarcini şi mai mari.

Intr-o zi, stînd de vorbă cu Gheorghe Teodoreanu, instructor al comitetului raional U.T.M., Ştefan Zamfir a rămas pe gînduri. Iniţiativa pe care voiau s-o pornească în toate satele comunei era cît se poate de folositoare. Dar utemiştii vor avea timp să facă acest lucru? Pentru a cerceta aceasta, Ştefan Zamfir a convocat adunarea generală.

Dezbaterile au scos la iveală dorinţa tinerilor de a organiza neîntîrziat două echipe care să se ocupe de curăţirea şi tratarea seminţelor.

Angajamentul organizaţiei U.T.M. era clar: „Noi, utemiştii, din comuna Boldu, raionul Rîmnicu Sărat, cu aprobarea organizaţiei de partid, luăm în patronajul nostru pregătirea şi tratarea seminţelor din toată comuna. In cinstea zilei de 7 Noiembrie ne angajăm să nu lăsăm să se însămînţeze nici un bob necurăţat şi netratat. In acest fel vom putea contribui la sporirea recoltei anului viitor".

Cum au prins timp liber, într-o duminică, tinerii celor două echipe s-au apucat de lucru.

Secretarul organizaţiei de bază U.T.M. — ca agronom — a întocmit repede tabele de toţi oamenii satului cu suprafaţa ce o au de însămînţat cu grîu. Cu aceste tabele au plecat pe teren echipele.

Iată prima echipă la prima poartă. In echipă se găsesc patru utemişti: Ionel Taifas, Vasile Beilig, Ionel Z. Miu şi Nicolae Stoian. La această casă locuieşte Fănica Măciucă. După cum reiese, pe tabel ea a fost trecută printre cei ce nu au fost cu sămînţa la selector. E drept că soţul său, Ilie, e plecat în armată. Totuşi ea e tînără şi ar trebui să ştie că sămînţa nu poate fi numit tot grîul. Unele boabe sînt seci, iar neghina „domneşte" laolaltă cu aceste aşa-zise seminţe.

Taifas scoate din buzunar tabelul.

— Tu, Fănico, anul ăsta ai însămînţat 50 de ari cu grîu. Cum stai cu sămînţa? Bună-i?

— Bună... Adică mai are ceva neghină, dar oi culege-o eu în lan, la primăvară.

— Bravo ţie. Dar de tratat, ai tratat-o?

— N-am tratat-o.

—Dacă ţi-o mănîncă şoarecii şi gîndacii nu-ţi pare rău?

— Imi pare, dar ce să fac...

— Ce poate? De ce să umblăm pe dibuite şi să ne bizuim pe întîmplări? Acest poate că... te poate lipsi de 4-500 kg de boabe la recoltă. Noi am venit, uite, să te ajutăm. Scoate 90-100 kg. de grîu. Il curăţăm şi îl tratăm noi. Ce mai stai? Hai fugi!

— Indată!

— ...Hai băieţi! Deschideţi porţile cele mari pentru căruţe şi intraţi înăuntru, mai rosti Ionel Taifas.

De la Fănica Măciucă au trecut apoi la văduva Bita State, căreia i-au curăţat şi tratat 90 kg. de grîu, pe la Joiţa Toader, o bătrînă în etate de 70 de ani, căreia i-au tratat şi curăţat 135 kg. de grîu şi la mulţi alţii. Folosind timpul liber în acest scop, tinerii din echipa întîia au curăţat şi tratat oamenilor din Satu Vechi 2500 kg. sămînţă.

Echipa a doua are ca teren de activitate Satu Nou. Şi aici se găsesc în echipă tot patru tineri: Dumitru Albei — responsabilul —, Alexandru Taipoş, Aurel Vlad şi Micu Stan.

Mergînd din casă în casă şi ei au întîlnit soţii de militari, ca Stana Mărgărit, bătrîni ca Ion Rădulescu, apoi oameni care aveau toate posibilităţile să meargă la centrul de tratat, dar nu au făcut-o fie din comoditate, fie din neglijenţă.

Pe Radu Graur, de pildă, tinerii l-au întrebat de ce nu şi-a dus grîul la curăţat şi tratat.

— Păi, de ce să-l duc? Eu am grîu bun de sămînţă.

— Să-l vedem şi noi, cerură băieţii.

— Da' cine sînteţi voi, mă? A ajuns oul să învete găina? Toată lumea mă ştie că sînt un gospodar bun...

— Iţi mai spunem odată, nene Radule. Noi vrem să nu însămînţeze nimeni sămînţă necurăţată şi netratată.

După multă discuţie şi „tîrguială", utemiştii au reuşit să-l convingă şi să-i pregătească sămînţa.

Cu aceasta, echipa a doua a totalizat 2200 kg. de sămînţă curăţată şi tratată chiar acasă la cetăţeni.

Dar această acţiune nu s-a terminat. In zilele de sărbătoare ce vor urma, tinerii celor două echipe vor mai avea de lucru. In grija lor sînt vreo 50 de familii care nu pot fi urnite cu nici un chip spre centrul de curăţat şi tratat seminţele. Iar tinerii vor să-şi ţină cuvîntul: vor munci din răsputeri pentru ca nici un bob de grîu să nu fie însămînţat necondiţionat şi netratat.

ION TEOHARIDE
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Ploeşti

Primul recital al violonistului sovietic D. Oistrah

Celebrul violonist sovietic David Oistrah, artist al poporului din U.R.S.S., a dat joi seara în sala Ateneului R.P.R. primul său recital din turneul pe care-l întreprinde în ţara noastră.

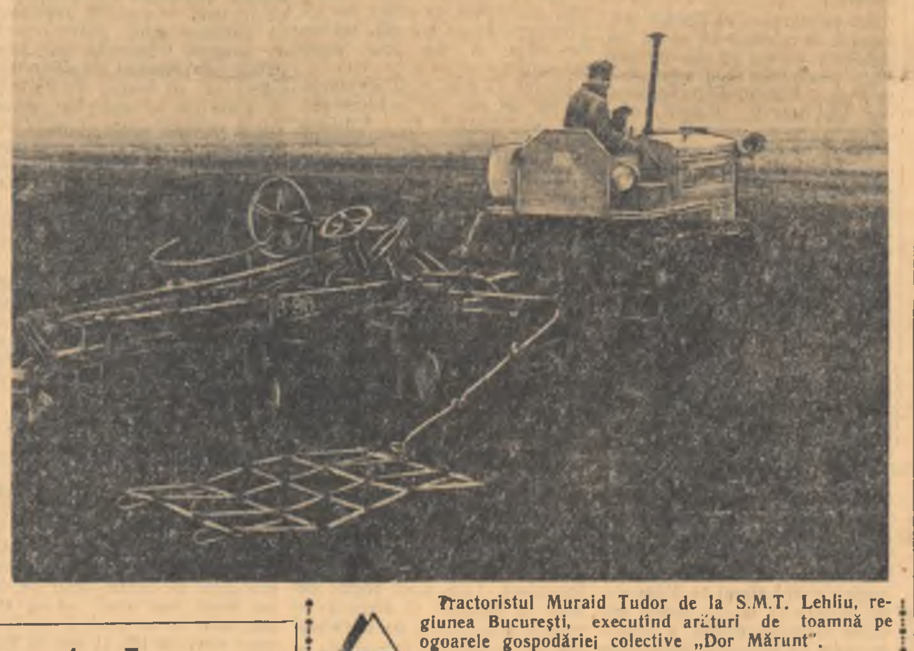
David Oistrah a interpretat cu o profundă sinceritate şi simplitate artistică pagini remarcabile din literatura viorii: Sonata în re major nr. 1, op. 12 de Beethoven, Sonata în la minor nr. 1 op 80 de Prokofiev (dedicată lui David Oistrah), Sonata în re minor nr. 3 op 108 de Brahms şi Sonata în sol minor (Trilul diavolului) de Tartini.

La cererea publicului, care a ovaţionat îndelung pe marele artist, David Oistrah a interpretat piesele: „Foaie de album" de Wagner, Vals Scherzo de Ceaikovski, „Clar de lună" din suita bergamască de Debussy, Trei dansuri ungare de Kodaly Zoltan şi „Puck" de Grieg.

La recital au asistat: I. Pas şi C. Prisnea, prim locţiitori ai ministrului culturii, acad. M. Ralea, preşedintele Institutului romîn pentru relaţiile culturale cu străinătatea, E. Rodan, secretar al Consiliului General A.R.L.U.S., personalităţi ale vieţii artistice şi culturale, ziarişti, un numeros public.

Au asistat membri ai corpului diplomatic acreditaţi la Bucureşti.

(Agerpres)

Tractoristul Muraid Tudor de la S.M.T. Lehliu, regiunea Bucureşti, executînd arături de toamnă pe ogoarele gospodăriei colective „Dor Mărunt".
Muraid Tudor este fruntaş nu de o zi, două, ci de cînd munceşte el în această staţiune. In campania actuală el şi-a depăşit pînă în prezent planul cu 14 hantri.

Foto: EUG. CSIKOŞ

Imagini de la brigada noastră volantă

O expediţie? Nu — un şantier!

Pornisem de la Cluj către Turda. O privelişte oarecum neobişnuită ne atrase atenţia. Cîteva corturi erau instalate pe marginea şoselei.

— Ce expediţie şi-o fi găsit de lucru pe aici?

— Poate-s nişte excursionişti?

Da, de unde. După ce ne-am apropiat am aflat despre ce este vorba. Pe uşa unui cort şi-a făcut apariţia un tînăr ridicîndu-şi de pe frunte un smoc de păr rebel.

— Inginer Ioan Marinescu — s-a prezentat el în grabă.

— Nu conduc nici o expediţie şi nici măcar un grup de turişti — ţinu el să precizeze, ci lucrările de instalare a conductei de gaz metan de înaltă presiune care va alimenta oraşul Cluj.

Apoi ne invită să urmărim la lucru brigada condusă de Gh. Musteţea. Două tractoare cu tractoriştii lor, cîţiva sudori, unul sau doi instalatori şi cîţiva tineri necalificaţi; iată întreaga brigadă.

Dacă n-am fi ştiut despre ce este vorba, cu ce treburi sînt pe aici, existenţa lor la marginea şoselei ne-ar fi apărut la fel de stranie ca şi cele cîteva corturi. Ori aşa ne-am şi grăbit să spicuim cîteva fapte din munca lor.

— Cînd va fi gata conducta?

— După cum prevede comanda, în decembrie — ar trebui — ne răspunse prompt tînărul inginer. Noi însă vrem s-o sfîrşim şi mai devreme dar... Nu întotdeauna ne sosesc la vreme materiale şi oxigen.

Cum de problema materialelor ca şi a motopompelor este direct răspunzător Şantierul 5 — Turda, iar de oxigen uzina Metrom Oraşul Stalin, ne-am gîndit să le amintim şi noi acest lucru.

„Prea complicat pentru un simplu electrician"

Cu vreo şapte luni în urmă, un tînăr urca scările Intreprinderii de electricitate din Cîmpina, strîngînd la subţioară un dosar. Dosarul acesta închidea în paginile sale rodul unei munci neobosite, migăloase, dusă cu răbdare seri de-a rîndul.

Tînărul Ion Cucuet era adesea nemulţumit că la încărcarea şi descărcarea magneţilor permanenţi şi a pieselor speciale în curent alternativ se pierde mult timp, iar pentru încărcarea unui singur magnet sînt necesari 16 kilowaţi. A început atunci să studieze—minat de o sinceră dorinţă de a găsi o soluţie care să rezolve aceste neajunsuri — întreg procesul de încărcare şi descărcare al magneţilor. După multe studii şi încercări el a reuşit să construiască un aparat cu ajutorul căruia un magnet se încarcă în numai 5 secunde în loc de 80 de minute cu un consum de 0,025 kilowaţi. Era fericit. Munca nu-i dăduse greş. Din clipa aceea muncitorii din secţia „PRAM" a întreprinderii de electricitate din Cîmpina încarcă magneţii după sistemul lui... Şi acum, mergea să depună proiectul inovaţiei la cabinetul tehnic

...A trecut vremea. Inovaţia tînărului Cucuet stîrni mari discuţii. „Da, pare interesantă, o s-o discutăm, dar trebuie calculate economiile pe care le realizează". După două luni de la aplicare s-a stabilit o comisie care să calculeze, cu concursul şefului secţiei „PRAM", ing. Iuliu Blehta, economiile pe care le va aduce această inovaţie, pentru a-l stimula pe tînărul inovator. Nu s-a ajuns însă la o concluzie. Se stabilise pe baza calculelor o recompensă de 4.100 lei. A părut prea mult. „Să fie redusă la jumătate" — a hotărît inginerul Blehta şi a modificat referatul serviciului preţ de cost la 2050 lei. „Dar şi această sumă e prea mare pentru un tînăr — şi-au spus, se vede, cei din comisie. Trebuie să aflăm precis suma economiilor realizate". Treabă bună, dar ce interes are conducerea secţiei „PRAM" s-o facă? Inovaţia se aplică, economiile se realizează, cît despre recompensă... o s-o primească omul odată şi odată.

Cucuet însă nu s-a descurajat. Munca de inovator îi pare acestui utemist interesantă. Preocupările tehnice îl distrează. Şi-a alcătuit acasă o bibliotecă tehnică cu tot ceea ce a socotit că-i va folosi. Şi-a făcut şi un mic laborator. După amiezile libere le-a închinat studiului.

In tematica concursului de inovaţii figura şi realizarea unui tahometru electric necesar măsurării turaţiilor turbogeneratoarelor. „Să studiez această problemă" — şi-a zis el. Avea unele idei. Dar avea şi unele ezitări.

Ii trebuiau o serie de piese. A cerut sprijinul uzinei, dar în zadar. A cumpărat atunci din banii săi piesele necesare şi a construit tahometrul. Ii mai lipsea un voltmetru. Era prea scump să-l cumpere. Intre timp au sosit în fabrică cîteva voltmetre. A încercat tahometrul. Mergea.

Un nou dosar a fost dat cabinetului tehnic. Propunerea şi concepţia sa a fost recunoscută de mulţi specialişti ca o propunere bună, care se poate verifica practic. Totuşi multora li se părea „prea îndrăzneaţă". El, un electrician, să facă un lucru atît de complicat? Unii încercau să spună: „O fi făcut-o el, dar n-are idei originale; or fi luate de prin cărţi". Nu faptul că a luat ideile din cărţi era baiul. Sînt oameni mult mai iscusiţi ca el care nu pot lua asemenea idei din cărţi şi tocmai el, un electrician... Problema era alta. O propunere de tahometru făcuse şi ing. Nicolae Vladimir. Soluţia acestuia era ceva mai greoaie, mai puţin elegantă. Avea însă un dosar gros, cu calcule multe. Şi atunci, pentru a se justifica tărăgănarea rezolvării inovaţiei lui Cucuet, i s-a spus că dosarul lui e incomplect, că e „prea simplu", deoarece nu se vede nici un calcul cu integrale.

Din păcate acestea nu sînt singurele inovaţii pe care tînărul Cucuet le-a realizat, dar care pînă la 25 septembrie nu-şi găsiseră încă rezolvarea.

Dacă răsfoieşti cartea de „aur" a cabinetului tehnic al Intreprinderii de electricitate din Cîmpina, în care sînt înscrise inovaţiile fabricii, îţi dai lesne seama de ce dosarele inovaţiilor făcute de Cucuet „n-au calcule", de ce sînt „incomplecte". Cele mai multe din propunerile de inovaţii care au fost rezolvate şi stimulate sînt făcute doar de un cerc restrîns. „Oamenii de rînd" au trecere numai dacă au ştiut să-şi ia „colaborator" un om mai de vază. Altminteri, după concepţiile inginerului şef Nicolae Bitir, toate inovaţiile devin... raţionalizări, iar perfecţionări tehnice sînt abia invenţiile!

CORNELIA BANCILĂ

Răsunetul unei iniţiative patriotice

Tot mai mulţi ţărani colectivişti şi întovărăşiţi vînd statului din surplusul de cereale

TIMIŞOARA (de la corespondentul nostru).

Răspunzînd iniţiativei colectiviştilor din Batăr, regiunea Oradea, membrii gospodăriei agricole colective „Donca Simo" din comuna Orţişoara, raionul Timişoara, s-au angajat ca, în cîteva zile, să vîndă statului cantitatea de 10.000 kg. porumb boabe.

In anul acesta, gospodăria a valorificat mai multe produse agricole prin comerţul de stat şi cooperatist şi, din banii încasaţi, şi-a cumpărat 137 oi, un autocamion şi a reparat o serie de construcţii.

Un mare număr de colectivişti, printre care Florea Mărcuţ, Popa Tănase, Teodor Ardeleanu s-au angajat ca, zilele acestea, să vîndă statului din surplusul lor, cantităţi între 200—300 kg porumb boabe.

Printre cei care şi-au luat asemenea angajamente sînt şi tineri ca S. Patini şi Silvia Popa. Angajamentele individuale ale colectiviştilor din Orţişoara se cifrează pînă acum, la peste 2.000 kg. porumb boabe.

★

Alăturîndu-se iniţiativei colectiviştilor din Batăr, regiunea Oradea, adunarea generală a gospodăriei colective din comuna Codlea, regiunea Stalin, a hotărît să valorifice prin unităţile comerciale de stat şi cooperatiste 10 tone de grîu, 20 tone de cartofi, 50 tone de fîn şi alte produse. Pînă acum gospodăria colectivă a şi vîndut prin cooperativa din comună cartofi, grîu şi fîn, în valoare de 47.000 lei din care a cumpărat 7 vaci; suma de 26.000 lei a fost repartizată pentru retribuirea zilelor muncă.

Numeroşi colectivişti au hotărît şi ei să valorifice prin cooperative surplusul de produse primit pentru munca depusă în gospodăria colectivă. Astfel, colectiviştii Traian Grama, Alexandru Bălăuţă, Ion Voinescu, Badea Vătăşoiu au valorificat pînă acum cîte 800—1.200 kg. de cartofi fiecare, iar colectiviştii Ion Popescu, Gheorghe Ciolan şi Ervin Staltz au valorificat fiecare cîte 40 pînă la 150 kg. de grîu.

Şi membrii gospodăriei agricole colective din comuna Laslea, raionul Sighişoara, s-au alăturat iniţiativei colectiviştilor din Batăr. Ei au hotărît într-o adunare generală să vîndă statului 10 tone de grîu, 20 tone de porumb şi 20 tone de cartofi din surplusul de produse.

(Agerpres)

★

IAŞI (de la corespondentul nostru). — Ţăranii colectivişti şi întovărăşiţii din raionul Vaslui, regiunea Iaşi, au hotărît să valorifice prin organele comerciale de stat şi cooperatiste surplusurile de cereale, contribuind astfel la acoperirea nevoilor de produse agricole ale statului.

Aşa au hotărît, de pildă, membrii G.A.C. din comuna Tăcuta. După împărţirea avansului, colectivistul Vasile Tudorache a valorificat 800 kg. grîne, Vasile Ştefănescu 600 kg., Constantin Tudose 500 kg.

In total, colectiviştii au vîndut statului aproape 10.000 kg. cereale. La fel au procedat şi colectiviştii din satul Mirceşti ca şi întovărăşiţii din comunele Şerboteşti şi Gheorgheleu printre care Dumitru Buzatu, Gheorghe Guşă şi alţii care au valorificat aproape 17.000 kg. cereale.

CĂLĂTORII

DRESDA, oraş al artei

După ce străbaţi R.P. Ungară şi R. Cehoslovacă, pătrunzi în defileul fluviului Elba ale cărui ape şerpuiesc de la sud către nord prin Republica Democrată Germană.

Regiunea aceasta, în vecinătatea graniţei cu R. Cehoslovacă, are variate peisaje mult cîntate şi pictate de artişti. Ea a fost numită pe drept cuvînt Elveţia saxonă. Umbra bătrînelor păduri, formele surprinzător de ciudate ale stîncilor abrupte, malurile înverzite ale Elbei, apoi cabanele, restaurantele, hotelurile sau mica cetate naturală Bastei îmbie un mare număr de excursionişti.

Intr-un asemenea cadru, legînd malurile Elbei cu poduri masive din piatră, se află situat oraşul Dresda. Acum 750 de ani istoria înregistra pentru prima dată numele său, pe care avea să-l înscrie în filele sale ca un oraş celebru, cunoscut şi căutat pentru frumuseţea arhitectonică şi pentru comorile sale artistice. Construit din piatră, cu numeroase palate impunătoare, împodobit cu statui, monumente şi lucrări decorative, Dresda a adăpostit şi inspirat artişti ca Goethe şi Schiller, Weber şi Wagner, Pöppelmann şi Permoser, Cranach şi Canaletto. Dar ceea ce i-a răspîndit faima de oraş al artei a fost în primul rînd palatul Zwinger cu celebra sa galerie de tablouri.

Ridicat la începutul secolului XVIII de arhitectul Daniel Poppelman şi sculptorul Balthasar Permoser, palatul Zwinger a slujit ca reşedinţă de vară a regilor saxoni, fiind conceput ca o piaţă a sărbătorilor, înconjurată de tribune din piatră, de terase, saloane pentru recepţii şi ospeţe, fîntîni cu jocuri de apă ca admirabila Baia Nimfelor în care sculptorul Permoser s-a întrecut pe sine. Ceva mai tîrziu Zwinger-ul a fost complectat în partea de nord cu un palat destinat să adăpostească galeria de tablouri, cunoscută şi sub numele de galeria Semper, după arhitectul constructor.

Celebritatea acestei galerii a atras foarte mulţi artişti, scriitori şi vizitatori. Ea a fost într-un fel hotărîtoare pentru viitorul pictorului romîn Pallady, venit la Dresda să înveţe ingineria. In jurul acestui palat s-au ridicat în decursul timpurilor noi palate ale artei ca Albertinum, Opera, Teatrul, săli de expoziţii şi muzee, ateliere de pictură şi sculptură.

Dar dictatura fascistă şi războiul au adus multe prejudicii liniştei, aspectului şi farmecului acestui oraş. Şi astăzi, după atîţia ani de la sfîrşitul războiului, am străbătut în Dresda kilometri întregi printre mormane de cărămizi înnegrite, cu forme ciudate, triste vestigii ale războiului. Din minunate palate de odinioară bombardamentele aeriene au lăsat doar grămezi de cărămizi...

Printre aceste ruini, au prins însă să se ridice optimiste, blocuri noi şi palate, clădiri impunătoare. Cu ocazia sărbătoririi a 750 de ani de la înfiinţarea oraşului, care a avut loc anul acesta în luna iunie, crezul locuitorilor lui era exprimat astfel: „să reclădim o nouă şi mai frumoasă Dresda".

Vizitatorul care se plimbă astăzi pe străzile largi şi îngrijite îşi poate da seama imediat, după arhitectura caselor, de epoca în care au fost construite. Fiecare clădire poartă această pecete. Paralel cu construcţiile noi, o muncă uriaşă se duce pentru refacerea celor mai frumoase palate şi monumente. Trecutul lor îl desprinzi din însăşi istoria şi cultura poporului german.

Teatrul de stat (Grosses Haus), cîteva şcoli cu veche tradiţie, podurile şi numeroase palate din piatră etc. au fost reconstruite sau sînt în curs de refacere. Terminarea reconstruirii palatului Zwinger, distrus şi el în timpul războiului, a fost o adevărată sărbătoare naţională. Ea a corespuns cu unul din cele mai însemnate evenimente culturale din R. D. Germană: înapoierea din U.R.S.S. a vestitei galerii de tablouri. Celebrele opere de faimă mondială fuseseră salvate în timpul războiului de armatele sovietice, tocmai în momentul în care fasciştii se pregăteau să arunce în aer tunelul în care acestea erau depozitate. Păstrate şi restaurate apoi cu grijă în Uniunea Sovietică, ele au fost redate poporului german. Iar redeschiderea celebrei galerii din Dresda a avut loc în prezenţa a numeroase delegaţii străine printre care şi cea din ţara noastră.

Timp de opt zile am mers cu paşi sfioşi prin sălile în care se aflau atîtea tablouri vestite, umplîndu-ne ochii şi inima de o admiraţie nemărginită.

In prima zi, încă sub impresia puternică a festivităţilor de deschidere a galeriei ne-am îndreptat cu emoţie şi curiozitate nestăvilită către cel mai cunoscut tablou al galeriei: „Madona Sixtină" de Rafael. Expus într-un cadru inspirat de motive decorative ale Renaşterii italiene, acest tablou, pe lîngă emoţia estetică, ne-a dat şi o înţelegere mai expresivă a caracteristicilor artei Renaşterii. Ca o „apoteoză a nobleţei omeneşti" a definit conţinutul uman al acestei opere criticul sovietic M. Alpatov într-o recentă lucrare închinată operei lui Rafael. Achiziţionată în 1754 de regele August al II-lea al Saxoniei şi adusă la palatul Zwinger din Dresda, „Madona Sixtină" a devenit obiectul a numeroase studii. Au scris despre ea Winckelmann şi Schlegel, naturalistul Karl Karus şi arheologul Hermann Brunn, Wölfflin şi Dvorak, Jukovski şi Puşkin, Belinski şi Herzen şi mulţi alţi filozofi, scriitori şi artişti.

In aceeaşi sală cu „Sixtina" lui Rafael am putut admira şi altele din cele mai bune pînze ale Renaşterii. Printre ele operele lui Mantegna, Antonello da Messina, Francesco Cossa, Lorenzo Costa, Cima de Congliano, Pinturicchio fac un fel de suită de onoare capodoperei pictorului umbrian care în cei 37 de ani de existenţă avea să creeze opere ce ne apar astăzi drept culmi ale unei epoci artistice.

In afară de cele amintite, galeria de tablouri din Dresda deţine lucrările unor artişti de faimă mondială ca acelea ale lui Rembrandt (1606—1669) ridicate la înălţimi pe care nimeni nu le-a mai atins (atît în execuţie cît şi

MIRCEA DEAC

(Continuare în pag. 3-a)

LUNA MARII PRIETENII

INTERVIU cu oaspeţii noştri

Cu A. M. Room despre filme şi creatori

Măsuram pentru a nu ştiu cîta oară holul pătrat de la unul din etajele hotelului „Athenée Palace". Cel pe care-l căutam — regizorul sovietic A. M. Room — plecase într-o plimbare prin oraş. Intr-un tîrziu, un bărbat în vîrstă, cu părul nins, cu o figură puţin obosită şi-a făcut apariţia. Era A. M. Room. Numele lui l-am citit de cîteva ori pe afişele cinematografelor bucureştene. Şi poate tocmai de aceea mi se păruse tentantă o discuţie cu dînsul.

A. M. Room mi s-a înfăţişat cu o vioiciune pe care nu o altera evidenta oboseală.

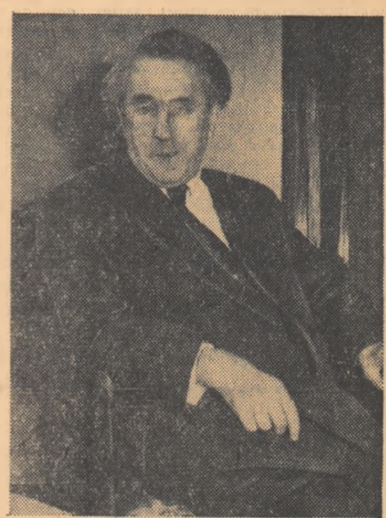
— De la ziarul tineretului? Mă bucură...

Il privesc şi întîlnesc un zîmbet care mă încurajează. Formulez în gînd cîteva întrebări şi o rostesc pe prima.

— Ce surprize pregăteşte publicului studioul Mosfilm la care ştiu că lucraţi?

— Multe...

— Atunci vorbiţi-ne despre cîteva din ele.

— Studioul Mosfilm va realiza în anul acesta 25 de filme. Ce înseamnă această cifră se poate uşor deduce prin confruntarea cu altă cifră. Pînă acum cîţiva ani, se realiza de către întreaga cinematografie sovietică abia 10-12 filme anual. Numărul filmelor era evident prea redus. Opinia publică, spectatorii, au cerut — şi presa a avut un rol important — să se mărească considerabil cantitatea de filme produse de studiourile sovietice. Anul acesta în ţara noastră vor fi turnate 70 de filme artistice. Probabil că vă interesează să ştiţi care sînt unele din cele mai recente...

— Fără îndoială.

— Studioul Mosfilm realizează filme pe temele cele mai diferite. Multe din ele evocă trecutul îndepărtat. Spectatorii vor avea astfel prilejul să vadă filmul despre Muromeţ. Filmul acesta a fost turnat pentru ecran lat, iar la realizarea lui s-au folosit vechi legende populare. O epocă apropiată va fi ilustrată prin filmul în două serii turnat după romanul „Calvarul" de A. Tolstoi. Şi acest film este realizat pentru ecran lat. In cîteva zile în studioul nostru se va termina turnarea filmului „Prolog". Tema o constituie furtunosul an 1905. Cu acest prilej, va reapare figura lui Lenin care cam de mult nu a mai fost redată pe ecran.

Interlocutorul meu se opreşte pentru o clipă. Folosesc răgazul pentru a întreba:

— Actualitatea cum este redată în producţiile Mosfilmului?

— Desigur e mai greu să realizezi filme pe teme actuale. Cu mai multă uşurinţă ecranizezi opere clasice, reconstitui momente

EDGARD OBERST

(Continuare în pag. 3-a)

Viața de organizație

Instructorii extrabugetari — ajutoare de preț

În urmă cu luni de zile comitetul raional U.T.M. Tîrnăveni își căpătase un renume care nu-i făcea deloc cinste. Despre creșterea extrem de înceată a rîndurilor organizației, despre lipsa de activitate a multor organizații de bază U.T.M. și despre multe alte „hibe" se vorbea mult în ședințele comitetului regional U.T.M. Stalin. Atîta se vorbise despre lipsurile muncii lor, fără să fi fost luate măsuri de îndreptare, încît mulți dintre activiștii comitetului raional U.T.M. deveniseră nepăsători la critică.

Pentru ca lucrurile să se schimbe în bine trebuia făcută o temeinică analiză a cauzelor acestor lipsuri, analiză care să nu se rezume doar la fotografierea deficiențelor, ci să indice totodată măsuri practice, concrete, menite să ducă la remedierea lor.

Tocmai un asemenea ajutor l-au dat comitetului raional delegații participanți la Conferința raională U.T.M. Din dezbaterile conferinței a reieșit clar că una din principalele cauze a slăbiciunilor din munca organizațiilor U.T.M., era lipsa unui control temeinic și a unei îndrumări perseverente a acestor organizații de către comitetul raional. Astfel, la conferință s-a vorbit și despre faptul că organizațiile U.T.M. erau vizitate de activiștii raionului numai la „zile mari", și de faptul că nu se ținea seama de diversitatea problemelor, de specificul fiecărei organizații — și de aici, instruirea șablon a secretarilor, și despre multe altele. Toate acestea, firește, erau o urmare a faptului că, în îndrumarea și controlul pe teren a organizațiilor U.T.M., erau folosiți numai cei cîțiva activiști salariați ai comitetului raional care nu puteau cuprinde sarcinile ce le aveau de îndeplinit. Concluzia conferinței U.T.M. a fost clară: necesitatea folosirii de către noul comitet raional U.T.M. a unui larg activ extrabugetar, care să ajute la cuprinderea muncii de control și îndrumare a organizațiilor de bază U.T.M.

..De la conferința raională au trecut cîteva luni. Munca multor organizații de bază a crescut simțitor. În campania de recoltare au fost antrenați sute de tineri, au funcționat 17 arii ale tineretului, zeci de tineri au muncit ca delegați de bază, ca responsabili de convoi pentru predarea cotelor la bazele de recepție, ca agitatori etc. Cum era și firesc, în urma acestor acțiuni, influența organizațiilor U.T.M. în rîndul tineretului a crescut mult. Faptul că din cele 143 de organizații existente în raion, în luna iulie 129 de organizații au primit noi membri, dovedește cele afirmate mai sus. Nu mai vorbesc de îndeplinirea celei mai elementare obligații pe care o au utemiștii: plata la timp a cotizației. Dacă în luna ianuarie doar utemiștii din 46 de organizații își achitaseră cotizația de membru, acum acest lucru îl fac majoritatea membrilor.

Iar la obținerea acestor rezultate un ajutor însemnat l-au dat membrii comitetului raional U.T.M., care sînt folosiți ca instructori extrabugetari, avînd fiecare în răspunderea lui cîte un grup de organizații de bază.

Dacă în satul Jidveiu aria tineretului a putut constitui exemplu de organizare, dacă aici rîndurile organizației cresc lunar cu noi utemiști, dacă din cei 31 de tineri înscriși la concursul „Iubiți cartea" 15 dintre ei au și cucerit insigna „Prieten al cărții" și dacă utemiștii participă cu interes la adunările generale U.T.M și la numeroase alte activități, toate acestea vorbesc și despre munca tovarășei Reghina Hanning, membră a comitetului raional U.T.M., care a îndrumat și ajutat concret organizația de bază din acest sat. Și poate dacă Reghina n-ar fi constituit exemplu în toate aceste acțiuni (ea s-a ocupat de recenzarea unor cărți, de citirea regulată a presei la arii, s-a numărat printre primii tineri purtători ai insignei „Prieten al cărții" etc.) rezultatele ar fi fost cu mult mai mici. Participarea la munca obștească nu numai că a constituit un exemplu pentru tineri, dar a fost o școală bună pentru Reghina ajutînd-o să dobîndească experiență în munca organizatorică.

În raion sînt încă mulți alți membri ai comitetului raional care muncesc ca instructori extrabugetari și care se consultă, cer părerea într-o problemă sau alta biroului comitetului raional, fiindu-i un ajutor de mare preț în controlul și îndrumarea activității organizațiilor U.T.M.

Folosirea în munca de îndrumare și control a activității organizațiilor de bază U.T.M nu numai a activiștilor salariați, ci a unui activ numeros (format din membrii comitetului raional și ai comitetelor orășenești de subordonare raională din Blaj și Tîrnăveni) a dus la remedierea multor lipsuri din munca organizațiilor U.T.M., la creșterea activității lor.

Este necesar însă ca biroul comitetului raional U.T.M. Tîrnăveni să ajute îndeaproape, controlîndu-l și îndrumîndu-l în muncă pe fiecare membru al comitetului. Unii dintre membrii comitetului n-au suficientă experiență, alții neglijează uneori îndeplinirea sarcinilor primite. Dacă tovarășul Năftăilă Cîmpeanu, membru al comitetului raional, care răspunde de îndrumarea organizațiilor din centrul Tîrnăveni ar fi fost controlat și îndrumat în muncă, nu s-ar fi ajuns ca la Fabrica de geamuri, de pildă, utemiștii să nu țină adunări timp îndelungat, să-și dea un aport slab în producție, iar tinerii să-și folosească timpul lor liber așa cum îl taie capul pe fiecare...

O grijă deosebită trebuie avută pentru generalizarea experienței celor mai buni instructori, membri ai comitetului raional, folosind pentru aceasta ședințele la care sînt chemați, deplasările pe teren ale membrilor biroului raional etc.

Pînă acum, la Tîrnăveni, au fost folosiți ca activiști extrabugetari doar membrii comitetului raional U.T.M și ai celor două comitete orășenești. În cuprinsul raionului însă, sînt numeroși utemiști ingineri și tehnicieni agronomi, învățători, profesori etc. care, fără a fi scoși din producție, pot primi sarcina să ajute în mod concret organizațiile U.T.M. din apropierea locului de muncă. Folosindu-i pe acești tovarăși pentru a da ajutor organizațiilor U.T.M. în cuprinderea tinerilor la activitatea culturală, artistică, în organizarea excursiilor, reuniunilor, horelor, pentru a ține conferințe interesante în fața tineretului, comitetul raional va avea ajutoare de mare preț în munca sa.

LUCREȚIA FICIU

Fabrica textilă „Dacia" din Cisnădie, este una din întreprinderile producătoare de covoare din țară.

În fotografie, inginerul Constantin Crețu, Virgil Dănescu, șeful secției apretură și Bather Roza controloare tehnică, examinînd un nou model de covor.

O nouă ambarcațiune-șalupă

Zilele trecute, la Șantierele navale din Galați a fost lansată la apă o nouă ambarcațiune-șalupă, echipată cu motor de tractor KD-35 care va fi folosită pentru diferite necesități de transport de către unitățile agricole socialiste de pe malul Dunării și pentru diferite cercetări în Deltă.

Este pentru prima dată cînd la construcția ambarcațiunilor se folosește motorul de tractor KD-35. Construcția acestei șalupe a fost executată în întregime prin sudură. Șalupa este prevăzută cu inversor de marș, instalații electrice pentru navigarea pe timpul nopții, cabine pentru personal etc.

Noul tip de ambarcațiune realizează o viteză de 15 km. pe oră în apele stătătoare și poate transporta o încărcătură de aproape 2.000 kg. La Șantierele navale din Galați se construiesc în prezent alte 10 ambarcațiuni de acest fel.

Erată

Dintr-o greșeală tipografică, în articolul „De vorbă cu doi colectiviști" din nr. 2313 de joi 11 octombrie a.c. al ziarului nostru a apărut în două locuri „G.A.S. Popa Șapcă", în loc de „G.A.C. Popa Șapcă".

Cercul tinerilor naturaliști

Biroul organizației de bază U.T.M. de la G.A.C. „21 Decembrie" din Iariștea, raionul Focșani, a luat inițiativa de a înființa în comună un cerc al naturaliștilor.

Pentru a-i asigura o activitate organizată și rodnică a fost ales un colectiv de conducere, din care fac parte tineri bine pregătiți, dornici să se ocupe de răspîndirea cunoștințelor științifice despre natură în rîndul tineretului. Astfel, președintă a cercului a fost aleasă tovarășa Emilia Ocheșanu, inginer agronom, organizator a fost ales utemistul Ion Nichita, iar în colectiv au fost aleși Bejenaru I., profesor de științele naturii, Nicolae Rusu și Ștefan Mechea.

Cercul naturaliștilor va avea posibilitatea să-și desfășoare activitatea în perioada de iarnă la casa-laborator a G.A.C.

Primii pași în organizarea cercului s-au făcut: este însă numai începutul! Va fi necesar ca biroul comitetului raional U.T.M. Focșani să acorde sprijinul necesar primului cerc al tinerilor naturaliști înființat în raion și, folosind experiența bună a acestuia, să treacă la crearea unor asemenea cercuri și în celelalte organizații de bază U.T.M. din sate.

Corespondent
DUMITRU GÎNDACU

Note de lectură

Povestirile lui S. Antonov

În povestirile scriitorului sovietic Serghei Antonov, prețuiești simplitatea expunerii, gingășia și umorul ușor, iar personajele sale îți devin prieteni dragi, imaginea lor sălășluindu-ți în suflet mult timp după ce-ai lăsat cartea din mînă. Sînt figuri obișnuite de constructori și ingineri, colhoznici și combineri, de codane și flăcăi care se desprind din paginile cărții, așa cum i-a surprins Antonov: cu bucuriile, necazurile și frămîntările lor, avînd toți același țel — să fie folositori patriei, să contribuie la făurirea unei vieți cu care să se poată mîndri.

Am putea spune că Serghei Antonov e de o vîrstă cu patria sa socialistă — s-a născut în anul 1915. Preocupările și năzuințele sale, de pe băncile școlii pînă astăzi, sînt cele ale poporului său, căruia i-a închinat întregul său talent. În timpul ultimului război mondial Antonov a străbătut meleaguri străine, apărîndu-și patria, iar după victorie a început, alături de tovarășii săi, să-și reclădească țara. La această activitate se adaugă cea a scrisului pe care îl consacră în întregime cauzei muncii pașnice a omului sovietic.

Povestirile sale, fie că se ocupă de viața unui colhoz, de cea a unui șantier sau de întîmplările din viața de toate zilele a concetățenilor săi, își propun să demonstreze că activitatea fiecăruia e folositoare și demnă de cinste, cînd e îndeplinită cu pricepere și tragere de inimă.

Tînăra ingineră Nina Kravțova, din povestirea „Prima slujbă", e deziluzionată de munca ce i se încredințează îndată după terminarea institutului. În loc să i se dea o muncă în domeniul construcției, ea primește postul de responsabil cu tehnica securității pe un șantier. Abia cînd a căpătat îndemînare și oamenii au început s-o prețuiască, cînd și-a dat seama de marea ei răspundere față de viețile muncitorilor care lucrau la înălțime, Nina Kravțova „...înțelese că nimic nu s-a sfîrșit, că tot ce era mai frumos în viața ei de abia acum începe".

Munca dă sens vieții personajelor lui Antonov, ea le aduce cele mai mari bucurii. În „Vîlceaua verde" e emoționantă povestea, relatată cu umor și duioșie, a 19 boabe de grîu de un soi rar și foarte roditor încredințate de un academician unui pionier în vîrstă de 12 ani: se creează îndată în colhoz „brigada a cincea de cîmp — secretă", formată din patru elevi și micul Dimofei, de numai șase ani. Dorinței copiilor de a realiza prin strădUința lor o recoltă cît mai bogată din boabele trimise nu i se poate opune nici o rezistență. Ei înving greutățile, cîștigînd pînă la urmă încrederea agronomului și trăiesc clipa fericită cînd fiecare recoltează spicele sale, cîntărește în palmă boabele aurii, atît de scumpe și dragi — rodul muncii lor. Grîul obținut contribuie la rezolvarea unei probleme de stat. Poți să nu te mîndrești?

Timp de 50 de ani, Ivan Afanasievici, eroul povestirii „Trenurile de cursă lungă", nu s-a despărțit, măcar pentru răstimpul unui singur concediu, de uzina sa; știa că de măiestria sa nu se poate lipsi nimeni și era mîndru de aceasta, sacrifica cu bucurie concediul. În cel de al 51-lea an Ivan Afanasievici e trimis la odihnă. La început stătea posomorît în tren, — probabil regretînd că părăsise uzina. Privind însă pe fereastra vagonului prin fața căreia se perindau crîmpeie din patria sa, un zîmbet i-a înflorit pe buze, iar în ochi i se putea citi o mîndrie poate și mai îndreptățită ca cea dintîi: pe semne, bătrînul a înțeles că pe pămîntul patriei sale au apărut mulți oameni pricepuți, că nu-i o nenorocire, ci dimpotrivă, e foarte bine că el nu mai e acum un om de neînlocuit în uzina sa.

Cititorii sovietici au îndrăgit multe din lucrările lui Serghei Antonov. Din povestirile sale, nu prea complicate, dar autentice, se desprinde entuziasmul scriitorului care cîntă socialismul și pe făuritorii săi.

CORNEL CRISTIAN

Răspuns la întrebările cititorilor

Unele precizări în legătură cu noul sistem de acordare a burselor și indemnizațiilor de merit studenților

Pe adresa redacției noastre a sosit un număr de scrisori prin care studenți din diferite institute de învățămînt superior din țară cer lămuriri privind unele prevederi ale recentei Hotărîri a Consiliului de Miniștri cu privire la atribuirea burselor de stat și a indemnizațiilor de merit. Redacția noastră a solicitat conducerii Ministerului Învățămîntului răspunsurile la aceste întrebări. Le publicăm astăzi.

ÎNTREBARE: Studenții bursieri care nu locuiesc în cămine continuă să plătească regia de cămin? Ce se întîmplă cu sumele reținute pe luna septembrie?

RĂSPUNS: Conform H.C.M. nr. 1959/1956 și a regulamentului de atribuire a bursei de stat și a indemnizației pentru merite la învățătură în institutele de învățămînt superior, au dreptul la bursă în numerar în valoare de 315 lei lunar, următoarele categorii de studenți:

a. Cei proveniți din alte localități cărora Institutul nu le poate asigura cazarea în cămine și care nu iau masa la cantină.

b. Studenții muncitori, recrutați din producție la cerere și care nu locuiesc în cămine și nu iau masa la cantină.

c. Studenții care locuiesc în familie proprie (soț sau soție) părinți, frați sau surori.

Studenții din categoriile de mai sus cărora nu li s-a plătit regia de cămin și cantină pe luna septembrie a.c. vor primi aceste drepturi în cursul lunii octombrie.

ÎNTREBARE: Hotărîrea Consiliului de Miniștri prevede pentru studenții din anul I, ca un criteriu de acordare a bursei, obținerea mediei minime de 3,50 la examenul de admitere. Care este situația acelor studenți care obținînd la examenul de admitere o medie mai mică au primit totuși bursă pe luna septembrie?

RĂSPUNS: Studenții din anul I care n-au obținut media de 3,50 la examenul de admitere și au primit bursă de stat pe luna septembrie a.c. și nu se mai încadrează în noul regim de atribuire a burselor **nu vor restitui sumele primite în numerar sau echivalentul hranei de la cantină.**

ÎNTREBARE: Ce se înțelege prin subvențiile acordate de întreprinderile și organizațiile economice studenților?

RĂSPUNS: Întreprinderile și organizațiile economice pot încheia convenții cu studenții merituoși cărora le vor acorda subvenții în numerar (echivalentul valorii bursei de stat) pe perioada de școlarizare cu condiția ca după examenul de stat să lucreze un număr de ani în întreprinderea sau organizația economică care i-a subvenționat în timpul școlarizării.

Cei care primesc asemenea subvenții nu vor mai primi bursa de stat.

Serată literară organizată de revista „Igaz-Szo"

În sala mare a Palatului cultural din Tg. Mureș a avut loc joi cea de a 4-a serată literară din ciclul organiza. de redacția revistei literare „Igaz Szo" a filialei din Regiunea Autonomă Maghiară a Uniunii Scriitorilor din R.P.R.

Reuniunea s-a bucurat de participarea scriitorului Tamási Áron, laureat al premiului Kossuth, unul din cei mai mari prozatori contemporani din R. P. Ungară, care a citit cu acest prilej nuvela sa intitulată „Rouă și sînge" scrisă special pentru serata literară din Tg. Mureș.

Serata literară s-a bucurat de un frumos succes.

În curînd în EDITURA TINERETULUI

În cele cîteva luni care au mai rămas pînă la sfîrșitul anului, Editura Tineretului va publica un număr însemnat de lucrări pentru copii și tineret, într-un tiraj de peste 1.600.000 exemplare.

Dintre lucrările pentru tineret care vor vedea lumina tiparului, cităm „Jurnalul unei doctorese" al cunoscutei scriitoare Otilia Cazimir, romanul cu temă sportivă al tînărului prozator Eugen Barbu, intitulat „Unsprezece", scenariul cinematografic al scriitorului clujean Mircea Zaciu „Unde sfîrșește pustiul" etc.

Amatorii de versuri vor putea citi volumele tinerilor poeți Ștefan Iureș („Fructe în mai"), Nicolae Labiș („Liliacul timpuriu") și Florin Mugur („Romantism").

Cunoscuta colecție „Cutezătorii", îndrăgită de toți cititorii tineri, se va îmbogăți cu noi titluri, dintre care subliniem romanul original „Alei, codruie fîrtate!" al scriitorului Dumitru Almaș, ca și interesantele însemnări ale celebrului explorator norvegian Nansen, cuprinse în cartea „Spre Pol".

Altă colecție pentru tineret care va fi bogat reprezentată este colecția „Oameni de seamă", în care vor apărea biografiile literare „Viața lui Ștefan cel Mare" de Mihail Sadoveanu, „Jean Racine" de Elena Vianu și „J. H. Fabre" de E. Maynial.

Pentru micii cititori, editura pregătește, de asemenea, un număr de peste 45 de titluri. Astfel, preșcolarii vor putea răsfoi cîteva pliante bogat ilustrate, li se vor putea citi întîmplările pline de haz ale micuței Ilinca, din cartea „Ilinca pleacă la țară" de Veronica Porumbacu, ilustrate de pictorița Maria Constantin, se vor amuza ascultînd versurile pline de haz ale lui O. Pancu-Iași, cuprinse în cartea „Mai e un loc pe genunchi" și vor învăța multe din cartea „Ghiță-purcelușu" a talentatului ilustrator I. Popescu-Gopo.

Noua colecție „Înșir-te mărgărite" [illegible] pune la dispoziția cititorilor săi volumele „Pasteluri" de V. Alecsandri, „Poezii" de Șt. O. Iosif, „Povestiri cu tîlc" de Al. Mitru etc.

Școlarilor mari și pionierilor li se pregătesc, de asemenea, numeroase cărți, fie cu întîmplări din viața de școală („Cu și fără ghiozdan" de Mircea Sîntimbreanu, „Mică e vacanța mare" de Mihai Stoian), fie cu fapte din viața copiilor („Orele cîntatului cu copiii satului" de Ion Brad, „Muzicuța cu schimbător" de Nicuță Tănase etc.).

Inaugurată prin apariția volumului „Literatură populară" de Mihail Eminescu, noua colecție de folclor „Miorița" va cuprinde noi și noi titluri, ca: „Povești poporale din Banat" culese de G. Cătană, „Poezii populare" de V. Alecsandri etc.

Desigur că mulți s-au întrebat care este taina invențiilor. Toți aceștia vor afla răspunsul în cartea „Secretul inventatorilor" de Al. Băneanu, care va apărea în colecția „Știința învinge". În aceeași colecție vor vedea lumina tiparului și lucrările „Tainele sticlei" de Sveșnicov, „În luptă cu microbii" de P. Tăutu etc.

Pionierii și școlarii s-au obișnuit să urmărească plini de interes și colecția „În ajutorul activității practice a pionierilor și școlarilor", care și de acum înainte le va pune la dispoziție cărți cu indicații pentru diferite construcții. În trimestrul viitor ei vor putea cunoaște diferite modele de mașini agricole, descrise în cartea lui A. Liseanu.

Și pentru copiii și tineretul naționalităților conlocuitoare, Editura Tineretului va edita o serie de lucrări valoroase ca „Berbecul cenușiu" de Horvath Istvan, „Drumul cel mare" de Korda Istvan, „Povești" de H. Ch. Andersen, „Robinson Crusoe" de Daniel Defoe (în limba maghiară), „Drumul spre soare" de Szekely Gizela, „În satul lui Gheorghiță" de Pauline Schneider, „Basme" de Vladimir Colin (în limba germană), precum și „Prinț și cerșetor" de Mark Twain, în limba sîrbă.

Noi întovărășiri agricole

Numeroși țărani muncitori din regiunea Craiova se unesc în întovărășiri agricole pentru a lucra mai bine pămîntul și a obține producții sporite. În ultimele două luni, în această regiune au mai luat ființă 56 de întovărășiri agricole, 7 întovărășiri pomicole și două întovărășiri zootehnice. În cele 56 de întovărășiri agricole au intrat aproape 2000 familii de țărani muncitori. În întovărășirile din comunele Călărași, Tîmburești, Măceșu, Popoviceni și Cîrna majoritatea membrilor întovărășirilor agricole sînt țărani mijlocași. De asemenea aproape toți membrii cooperativei agricole de producție din comuna Cîrna sînt țărani mijlocași.

Despre manualul de gramatică pentru clasa a V-a

Elaborarea unui manual nu este, așa cum s-ar putea crede, o muncă ușoară. Acel care își asumă o astfel de răspundere trebuie să fie foarte bine documentat asupra materiei respective, să posede multe cunoștințe de metodică, să aibă suficientă experiență la catedră, contact direct cu școala și să fie animat de dorința de a realiza un lucru cît mai util și cît mai accesibil celor cărora le este destinat.

Dacă, în general, se cer atîtea calități oricărui autor de manuale, cu atît mai grea este misiunea aceluia care își propune să elaboreze un manual de gramatică pentru clasele mai mici sau de mijloc. Gramatica în sine nu este un obiect de studiu ușor nici chiar atunci cînd este vorba de gramatica limbii materne.

O analiză adîncă și minuțioasă a manualului de gramatică pentru clasa a V-a, elaborat de tov. Chiosa Clara Georgeta și Miciora Ionescu Maria Eliza, nu se va putea face decît după ce va fi folosit în predare de către profesori. Totuși, vom face, chiar înainte de folosirea lui la catedră, cîteva observații utile atît pentru profesori, cît și pentru editură.

Ca și celelalte manuale noi, elaborate pentru clasele a V-a și a VIII-a, noul manual de gramatică poartă pe copertă numele autoarelor. Hotărîrea aceasta a Ministerului Învățămîntului corespunzînd și cerințelor repetate ale cadrelor didactice care voiau să știe cine și în ce măsură s-a ostenit cu elaborarea manualelor, implică și mai multă răspundere, deci mai multă exigență din partea autorilor. În același timp, constituie și un stimulent pentru acei care lucrează la manuale.

Manualul de gramatica limbii romîne pentru clasa a V-a pune la îndemîna elevilor cunoștințele prevăzute în programa școlară a clasei respective, adică fonetica, morfologia și sintaxa. În general, structura capitolelor și a paragrafelor mai mari din gramatică este următoarea: se dă un fragment dintr-un scriitor, se comentează și se formulează regula. Acolo unde este nevoie, se fac observații cu privire la ortografie și ortoepie. În continuare se dau texte pentru aplicații. Spre deosebire de vechile manuale, exemplele date la începutul fiecărui capitol sînt luate din scriitorii clasici sau contemporani. Preferința aceasta pentru citate din literatura reprezintă un cîștig, deoarece elevii se pot familiariza chiar din clasele mici cu studierea limbii scriitorilor. Din cînd în cînd însă era necesar să se dea și exemple din vorbirea curentă, folosindu-se limba literară. Cum gramatica se studiază cu un scop bine determinat, anume de a deprinde pe elevi să se exprime corect în scris și oral, întrebuințarea și a altor exemple decît cele din literatura beletristică ar face pe elevi să-și dea seama mai bine de aplicabilitatea cunoștințelor de gramatică. Exemplele date la începutul capitolelor sînt analizate pentru a se desprinde regulile. Comentarea exemplelor este însă prea dezvoltată. Din cauza aceasta, ca și din cauza unor lămuriri inutile, manualul este prea voluminos (256 de pagini). Dacă manualul de clasa a V-a are acest număr de pagini, cel de clasa a VII-a va avea probabil 500 de pagini. Astfel de manuale nu vor putea contribui la înlăturarea supraîncărcării elevilor. De aceea, Editura de stat didactică și pedagogică și Ministerul Învățămîntului trebuie să ia din vreme măsurile cuvenite pentru a realiza manuale cît mai puțin voluminoase, dar cît mai utile.

La fiecare paragraf din gramatică, după comentarea exemplelor, se formulează regula. Regulile sînt în general bine formulate și conforme cu „Gramatica limbii romîne" elaborată de Institutul de lingvistică al Academiei R.P.R. Cîteva observații sînt necesare și aci. Astfel, la capitolul despre despărțirea cuvintelor în silabe s-a dat: „Două consoane alăturate, așezate între vocale, se separă de obicei în pronunțare etc..." Dacă cele două consoane se despart în pronunțare, așa cum dă gramatica, se pune întrebarea, în scris cum se despart? Noi știm că regulile de despărțire a cuvintelor în silabe se învață, în special, pentru a deprinde pe elevi cum să despartă în silabe un cuvînt care nu încape în întregime pe un rînd. Deci era necesar să se precizeze că despărțirea cuvintelor în silabe se face nu numai în pronunțare, ci și în scris.

Este necesară și o revedere a definițiilor date cazurilor (pag. 31-32). Aceste reguli sînt limitate la substantiv. Cum însă și alte părți de vorbire au cazuri, regulile menționate ar urma să se repete și la adjectiv, pronume etc. Uneori definițiile conțin elemente inutile. La pag. 141 s-a dat următoarea definiție: „Viitorul arată o acțiune care se va săvîrși de acum înainte, după momentul vorbirii". Regula nu suferă cu nimic dacă se renunță la adaosul „după momentul vorbirii". Observații asemănătoare s-ar putea face și asupra altor reguli.

De asemenea, unele reguli s-au repetat sub o altă formă, fără să fie nevoie de această revenire. De exemplu, la pag. 77 s-a formulat o regulă privitoare la declinarea adjectivelor așezate în urma substantivelor masculine. Aceeași regulă a fost redată și la pag. 78, folosindu-se însă altă formulare. Cele două reguli pot duce la confuzii. O singură regulă era suficientă, de preferință cea de la pag. 78. Observația aceasta este valabilă și pentru cele două reguli de la pag. 79, care se referă la declinarea adjectivelor așezate în urma substantivelor feminine.

Și mai puțin explicabil este de ce la începutul capitolului de morfologie a fost nevoie de mai mult de 5 pagini ca să arate care sînt părțile de vorbire și să dea definițiile acestora. În clasa a IV-a elevii au învățat despre substantiv, pronume, numeral și verb. Deci nu mai era necesar să se dea exemple și să se scoată reguli pentru aceste părți de vorbire, mai ales că definițiile date la pag. 16 și 17 nici nu sînt complecte, ci cu „etc.".

În afară de faptul că definițiile de la paginile menționate sînt incomplecte, ele nici nu sînt formulate exact ca cele de la pag. 22, 37, 68, 89, 132, 174, 180, 182. Formularea aceleiași definiții în mai multe feluri, într-un singur manual, nu este recomandabilă. De dorit ar fi ca definițiile să nu se schimbe de la o pagină la alta nici de la o clasă la următoarea. Schimbarea continuă a definițiilor nu poate fi decît dăunătoare.

După reguli, s-au dat îndrumări ortografice și ortoepice. Observațiile cu privire la ortografie sînt cu atît mai utile cu cît gramatica se studiază mai ales pentru utilitatea ei practică.

Spre deosebire de vechile manuale, Gramatica limbii romîne pentru clasa a V-a cuprinde la fiecare capitol sau paragraf exercițiile necesare pentru aplicații. În felul acesta, în locul celor două manuale, folosite în anii precedenți — unul de gramatică și altul cu exerciții — elevii au acum un singur manual.

Și cu privire la textele date se poate face o observație de ordin general. Poeziile, de obicei, sînt mai greu de înțeles chiar de către elevii mai mari și cu atît mai mult de cei mici. A pretinde unor elevi de 10—11 ani să facă analiza morfologică sau sintactică a unui text care în prealabil are nevoie de unele lămuriri în ceea ce privește conținutul, înseamnă a le impune un efort suplimentar care nu este necesar. Uneori s-a mers pînă acolo, încît s-au dat numai fragmente din poeți (pag. 75, 146-148, 150, 151, 156, 196-197, 200, 223-224 etc).

Dacă uneori s-a dat mai mult decît era necesar, ca în unele din cazurile citate mai sus, alteori nu s-a spus tot ce era absolut necesar. Astfel, nici la capitolul în care au fost expuse timpurile verbului, nici la cel consacrat modurilor nu s-a specificat ce timpuri are fiecare mod, ci s-a trecut direct la conjugarea verbelor, ca și cum elevii ar fi cunoscut aceste amănunte din clasa a IV-a. La pag. 168 se spune că „verbul *a face* la imperativ afirmativ este neregulat" fără a se arăta care este forma respectivă. Era cu atît mai necesar să se dea imperativul acestui verb cu cît *a face* are două forme la persoana a II-a plural: „făceți" și „faceți". Un manual de gramatică trebuie să fie normativ, să nu lase la aprecierea profesorului sau a elevului. De asemenea, la pag. 180 s-a arătat că „unele prepoziții sînt exprimate printr-un singur cuvînt", iar altele „sînt alcătuite din două sau mai multe cuvinte", fără să se precizeze că primele sînt simple, iar celelalte compuse. Precizarea era necesară și nu îngreuna învățarea lecției.

În sfîrșit, o observație de ordin tehnic. La 10—11 ani, elevii au memoria vizuală foarte dezvoltată. Tehnoredactorul a pierdut din vedere acest amănunt. De aceea, manualul are, în cea mai mare parte, aspectul unei cărți de lectură. Textele folosite ca exemple la începutul fiecărui paragraf, pasajele în care acestea sînt comentate și exercițiile date pentru aplicații sînt redate cu același caracter de literă. De cele mai multe ori, abia se poate distinge unde încep exercițiile. Trebuia găsită o modalitate ca să se scoată în evidență partea propriu-zisă a gramaticii, pe care elevul trebuia s-o rețină și s-o repete oricînd, de citatele folosite ca exemple sau de cele date ca exerciții. Sublinierea regulilor cu anumite caractere de literă și redarea observațiilor de amănunt sau a indicațiilor referitoare la aplicații cu litere mai mici nu sînt suficiente. Nici regulile n-au fost suficient scoase în evidență. În viitor, va trebui să se aibă în vedere și acest amănunt, care nu este lipsit de importanță.

Cele cîteva observații făcute aci nu micșorează cu nimic valoarea manualului de gramatică pentru clasa a V-a.

Dimpotrivă, manualul poate fi considerat bun și util profesorilor și elevilor. Documentarea serioasă a autoarelor și cunoștințele metodice pe care le posedă, le-au ajutat să dea un manual calitativ superior celor de pînă acum. Printre altele merită să fie scoasă în evidență grija acestora de a folosi terminologia științifică stabilită de „Gramatica limbii romîne", editată de Academia R.P.R.

În ceea ce privește formularea definițiilor, trebuie remarcată grija autoarelor de a adapta la puterea de înțelegere a elevilor definițiile normative stabilite de sus-amintita gramatică.

Un merit deosebit al autoarelor este și acela că au dat tablouri recapitulative la fiecare capitol. Aceasta nu numai că ajută pe elevi să repete mai ușor gramatica, dar îi deprinde și să sistematizeze și să sintetizeze problemele.

De fapt multe din lipsurile semnalate aci și unele din cele care vor fi remarcate și de alții ar fi putut fi înlăturate dacă la elaborarea manualului ar fi contribuit și cineva care a predat vreme mai îndelungată la clasa a V-a. Editura de stat didactică și pedagogică are datoria să nu piardă din vedere pentru viitor nici acest amănunt.

Prof. I. POPESCU

Împletirea activității teoretice cu munca practică constituie o lege de bază a învățămîntului nostru.

În fotografie: studenții grupei 131 din anul IV al Facultății de Agronomie generală din Cluj studiază în cadrul lucrărilor practice morfologia soiurilor de port-altoi la vița de vie. Asistenta Olga Bulacev dă studenților îndrumările necesare.

Foto: I. MICLEA

Calitatea construcţiilor
pentru agricultură poate fi îmbunătăţită

In anii regimului de democraţie populară, în ţara noastră s-au construit pentru agricultură, ateliere şi remize impunătoare, ferme zootehnice model, locuinţe confortabile pentru muncitori. Statul a investit fonduri însemnate în clădiri, în maşini şi utilaje agricole etc.

Rezoluţia şedinţei plenare a Comitetului Central al P.M.R. din 16-17 iulie a.c., atrage atenţia asupra faptului că trebuie să se acorde o deosebită atenţie amplasării staţiunilor de maşini şi tractoare în funcţie de perspectivele dezvoltării sectorului socialist al agriculturii şi de condiţiile economice locale. De asemenea, în Rezoluţie se prevede că gospodăriile de stat trebuie să devină unităţi bine organizate, mari producătoare de cereale-marfă, lapte, carne, lînă. Pentru dezvoltarea lor continuă, aceste gospodării au nevoie de construcţii moderne, judicios proiectate amplasate şi construite.

*

Staţiunea de maşini şi tractoare din comuna Ruşeţu, raionul Filimon Sîrbu, este nou construită. Are atelier mecanic încăpător, bine utilat, remize, pentru tractoare şi maşini, locuinţe pentru muncitori. Totuşi, în multe campanii staţiunea n-a reuşit să-şi realizeze planul de producţie, iar atunci cînd acest plan a fost îndeplinit sau depăşit, lucrul acesta s-a făcut prin învingerea multor greutăţi. Una din principalele cauze ale acestor neajunsuri o constituie condiţiile grele în care se fac transporturile şi aprovizionarea în S.M.T. Situată într-un loc lipsit de căi de acces, staţiunea nu poate asigura muncitorilor cele necesare traiului, iar aprovizionarea cu carburanţi şi piese de schimb şi chiar transportul maşinilor de la gară constituie probleme greu de rezolvat. In timpul toamnei, iernii şi primăverii, maşinile rămîn deseori împotmolite pe drumurile impracticabile şi adesea se defectează datorită eforturilor prea mari la care sînt supuse. Vinovată de această situaţie se face comisia care a hotărît amplasarea staţiunii aici, comisie alcătuită din organe locale şi reprezentanţi ai Ministerului Agriculturii. Dacă se studiau mai amănunţit condiţiile locale, fără îndoială că locul cel mai bun pentru amplasare se găsea lîngă gara Sătucani.

Exemplul acesta nu este însă singurul. Alte S.M.T. şi unele secţii ale gospodăriilor de stat suferă tot din cauza amplasărilor necorespunzătoare. Cînd s-a stabilit locul unde avea să se clădească S.M.T.-Topolog, din regiunea Constanţa, studiile prealabile construcţiilor au fost făcute cu nejustificată uşurinţă. Toate clădirile staţiunii au fost amplasate pe o coastă de deal. Pentru ca să se poată nivela terenul în vederea turnării fundaţiilor atelierului mecanic au fost necesare săpături în mal pe o suprafaţă întinsă şi la adîncime mare. S-au făcut deci însemnate cheltuieli suplimentare. Mai tîrziu, cînd construcţiile au fost aproape terminate, s-a constatat necesitatea cheltuirii altor fonduri suplimentare. Atelierului mecanic şi remizelor a trebuit să li se facă contraforţi puternici pentru ca altfel aceste clădiri erau ameninţate să se dărîme din cauza apelor provenite din ploi sau din topirea zăpezilor. Dacă cei ce au stabilit amplasarea ar fi făcut treaba aceasta cu mai multă raţiune, indiscutabil că locul cel mai potrivit l-ar fi găsit peste şoseaua care trece pe la poalele dealului pe care se află acum staţiunea. Neglijarea acestui elementar studiu al condiţiilor locale se manifestă la mai multe unităţi din ţară. La gospodăria agricolă de stat Ţigăneşti, raionul Tecuci, apa freatică e la prea mică adîncime, din care cauză în timpul ploilor bălteşte; în unele maternităţi şi grajduri ale gospodăriei există, foarte adesea, multă umezeală, care dăunează creşterii şi productivităţii animalelor.

In sfîrşit, nu poate fi explicată poziţia „pitorească", „romantică" în care au fost plasate 4 maternităţi de scroafe, 4 grajduri de tineret porcin, un dormitor pentru muncitori şi o magazie la gospodăria de stat Bereşti, regiunea Galaţi. De pe un vîrf de deal aceste construcţii domină împrejurimile. Poziţia este foarte frumoasă, dar, în acelaşi timp, foarte dăunătoare procesului de producţie. Drumurile de acces spre aceste construcţii sînt în pantă, anevoie de urcat, îngreunează furajarea şi adăparea animalelor şi pun piedici mari transporturilor de materiale.

*

Cea mai mare parte din construcţiile pentru agricultură sînt corespunzătoare prin amplasarea lor; multe din ele suferă însă din cauza proiectării defectuoase provenite atît din vina proiectantului cît şi a unor soluţii impuse lui. In primul rînd, ceea ce se face simţit peste tot e lipsa asterelei. Intr-adevăr, de la grajduri şi ateliere, pînă la construcţiile sociale, toate clădirile au ţigla aşezată direct pe şipci. Comitetul de Stat pentru Arhitectură şi Construcţii şi alte organe justifică absenţa asterelei prin necesitatea economisirii materialului lemnos. Un exemplu însă poate dovedi că „economiile" acestea provoacă multă risipă de bani şi materiale. Gospodăria de stat „Berea Barbu" din raionul Filimon Sîrbu, trebuie să cheltuiască anual cu acoperirea şi repararea a trei maternităţi de scroafe aproximativ 10.000 lei. Aceste cheltuieli sînt provocate de faptul că în fiecare iarnă vîntul smulge ţiglele de pe acoperiş, în poduri pătrunde zăpada, care se topeşte şi deteriorează tavanele. Apoi, apa provenită din topirea zăpezii mai provoacă — pe lîngă aceste pagube — şi îmbolnăvirea şi pieirea animalelor. Dacă s-ar aduna sumele necesare pentru aceste reparaţii în decurs de trei ani, cu ele s-ar putea plăti astereală şi cartonul care ar lichida în mare parte pagubele amintite. Tot lipsa asterelei provoacă surparea tavanelor la majoritatea construcţiilor din S.M.T. şi gospodării de stat (în special la cele din Bărăgan şi Dobrogea), mai ales că cele construite pînă în 1955 (tot prin proiectare) sînt făcute din stufit tencuit. O mare lipsă de atenţie în proiectare se observă la construcţiile sociale. Proiectele pentru băi, bucătării şi alte clădiri sociale (din anul 1955) n-au prevăzut puţuri absorbante pentru colectarea apelor menajere. Acestea, neavînd unde să se scurgă, băltesc în curţi, constituind, în unele locuri, focare de infecţie. Apoi, locuinţelor individuale pentru familişti nu li s-au prevăzut în proiect cele mai elementare dependinţe. Numai începînd din anul acesta Ministerul Agriculturii s-a gîndit să rezolve această problemă pentru staţiunile de maşini şi tractoare.

Referindu-ne la sarcinile gospodăriilor de stat de a da cantităţi mari de produse animale, trebuie să oglindim şi felul în care sînt asigurate condiţiile de adăpostire a animalelor. In toate regiunile ţării, saivanele pentru oi sînt construite, după proiect, în formă de potcoavă sau de U, cu deschiderea în partea opusă vînturilor dominante. Experienţa a dovedit că acest sistem de construcţie nu corespunde pentru gospodăriile din Bărăgan, pentru că în iernile grele, cu vînturi puternice şi zăpadă multă, curenţii circulari care se nasc în interiorul potcoavei adună cantităţi însemnate de zăpadă la intrarea şi, uneori, chiar în interiorul saivanelor. La gospodăria de stat „Berea Barbu" înzăpezirile au provocat mortalităţi la mieii nou născuţi şi chiar la oile adulte. Situaţii asemănătoare mai pot fi întîlnite şi la gospodăriile de stat Feteşti şi Jegălia din regiunea Constanţa şi în alte părţi ale ţării. Pentru ca totuşi aceste saivane să corespundă cerinţelor, este necesară o soluţie care să asigure folosirea în bune condiţii a acestor construcţii.

O problemă foarte importantă din punct de vedere al proiectării o prezintă atelierele mecanice. Atît la cele din gospodăriile de stat, cît şi la cele din S.M.T., nu s-a lămurit nici pînă acum sistemul de încălzire. Sobele folosite în prezent nu soluţionează această problemă în mod satisfăcător. Or, se ştie că în aceste ateliere muncile de vîrf se desfăşoară în mod deosebit iarna, la reparaţii. Lipsa căldurii constituie şi ea o piedică pentru muncitori în asigurarea calităţii reparaţiilor.

Deocamdată, deficienţele semnalate se mai manifestă în multe părţi şi ele se datoresc în primul rînd ministerelor beneficiare (Ministerul Agriculturii şi Ministerul Gospodăriilor Agricole de Stat). Tărăgănarea studierii şi rezolvării sezisărilor primite de la cei ce întîmpină greutăţi în folosirea construcţiilor necorespunzătoare, superficialitatea şi birocratismul de care au dat dovadă unele organe de control şi îndrumare ale ministerelor respective au făcut să dăinuie lipsurile amintite.

*

Chiar atunci cînd amplasarea e făcută judicios şi proiectele sînt bune, multe construcţii suferă din cauza unor executanţi sau a materialelor de construcţii. In general, nu s-a reuşit nici pînă acum să se alcătuiască un plan comun de lucrări între constructori şi instalatori, deşi în majoritatea cazurilor ambele întreprinderi (de construcţii şi instalaţii) fac parte din acelaşi trust. Din această cauză, după ce construcţia a fost terminată, vin instalatorii şi sparg, perforează şi fac apoi cîrpeli, toate acestea dăunînd calităţii şi durabilităţii construcţiilor. Apoi, de multe ori, instalaţiile sînt făcute prost. La S.M.T. Făurei, instalaţiile electrice din atelierul mecanic — executate de Trustul 13 construcţii — sînt defectuoase şi nu corespund utilajului din atelier. Prizele de putere din hală şi din atelierul de sudură electrică nu pot fi folosite. Din această cauză, au fost necesare improvizaţii locale (legarea cablului direct la tabloul de distribuţie), care contravin legilor de protecţia muncii. In ce priveşte calitatea slabă a instalaţiilor de forţă din atelierele S.M.T., o vină însemnată o poartă şi întreprinderile de instalaţii care tărăgănează efectuarea lucrărilor, folosesc uneori materiale necorespunzătoare şi în general subapreciază importanţa calităţii construcţiilor pentru agricultură. Un alt neajuns îl provoacă faptul că unele instalaţii executate nu pot fi folosite. In una din secţiile gospodăriei agricole de stat Borduşani, din raionul Feteşti, există instalaţii interioare şi exterioare electrice la puiernite şi grajduri, instalaţii sanitare şi adăpători mecanice executate în anul 1955. Nu există însă nici sursă electrică şi de apă şi nici perspective de instalare a lor. Reiese de aici modul defectuos în care se ocupă Ministerul Gospodăriilor Agricole de Stat de această problemă.

In alte părţi ale ţării tărăgănarea terminării construcţiilor pentru agricultură se datoreşte executanţilor. Unul din cei mai slabi executanţi din anul acesta este Intreprinderea de construcţii de căi ferate-Iaşi, care are lucrări la S.M.T. Holboca, Tg.-Frumos, Negreşti şi Codăeşti din aceeaşi regiune. După opt luni de lucru, această întreprindere nu şi-a îndeplinit planul nici în proporţie de 20 la sută.

In luna septembrie comitetul regional de partid şi comitetul executiv al Sfatului Popular regional Iaşi, analizînd această situaţie, au constatat o nejustificată delăsare din partea întreprinderii amintite, faţă de aceste construcţii. In urma măsurilor luate împreună cu Direcţia generală de construcţii din Ministerul Căilor Ferate, ritmul executării lucrărilor s-a îmbunătăţit simţitor.

*

Materialele de construcţii lasă mult de dorit. Ţigla, care provoacă cele mai multe neajunsuri construcţiilor, e de calitate foarte proastă. Numai 25—30 la sută din ţigle au orificiile necesare legării cu sîrmă. Apoi, de cele mai multe ori e diformă, are fisuri. Din cauză că Ministerul Industriei Materialelor de Construcţie (prin întreprinderile sale) nu reuşeşte să-şi realizeze planul, adică să se achite la timp de sarcinile contractuale, mulţi beneficiari sînt nevoiţi să primească deseori materiale de proastă calitate, numai ca să poată termina lucrarea la vreme.

In ultima vreme sînt cunoscute pentru produsele de o proastă calitate în special fabricile de ţiglă „Mondial"-Lugoj şi Urziceni.

Pentru preîntîmpinarea acestor neajunsuri sînt necesare mai multe măsuri. In primul rînd, Ministerul Industriei Materialelor de Construcţie trebuie să întărească controlul asupra procesului de fabricaţie, prin serviciile respective, să urmărească permanent ridicarea calificării muncitorilor.

In al doilea rînd, întreprinderile de construcţii, conducătorii de şantiere, trebuie să controleze cu mai mult simţ de răspundere calitatea lucrării executate de muncitorii de sub îndrumarea lor. Am spus că 25-30 la sută din ţigle au orificii pentru legat cu sîrmă. Dacă fiecare ţiglă din aceste 30 ar fi legată de şipci şi în jurul ei s-ar aşeza altele fără orificii, durabilitatea acoperişului ar fi mult mai mare.

In al treilea rînd, achizitorii de materiale al întreprinderilor beneficiare să meargă să facă recepţionarea materialelor direct în fabrică şi să refuze tot ceea ce e necorespunzător.

*

Pentru proiectarea şi executarea construcţiilor din agricultură lucrează mai multe instituţii şi întreprinderi aparţinînd de Ministerul Construcţiilor, Ministerul Agriculturii, Ministerul Căilor Ferate, trusturile regionale de construcţii locale. Din cauza existenţei prea multor coordonatori şi executanţi, urmărirea, controlul şi îndrumarea executării lor (de la proiect şi amplasare şi pînă la darea în folosinţă) e greoaie, de multe ori ineficace, din care cauză se creează şi persistă deficienţele amintite. De exemplu, Direcţia Generală a Imbunătăţirilor Funciare şi Construcţiilor Rurale din Ministerul Agriculturii nu poate cuprinde, prin organele sale, toate şantierele din ţară de care răspunde această direcţie. De asemenea mulţi lucrători din aparatul exterior (în special diriginţi de şantiere) sînt necorespunzători. De aceea şi munca de îndrumare şi control a acestor organe şi documentaţia pe care o aduc de pe teren, sînt generale, adesea neconcludente, din care cauză anevoie se pot lua măsuri corespunzătoare. Cele mai multe lipsuri sînt sezisate abia cînd construcţiile sînt terminate şi atunci îndreptările cuvenite se mai pot face (în unele cazuri) numai prin adaosuri, cîrpeli şi modificări care dăunează construcţiilor.

Se impune atunci grăbirea aplicării Hotărîrii Consiliului de Miniştri nr. 425 din 15 martie 1956, care prevede organizarea trusturilor regionale de construcţii de pe lîngă comitetele executive ale sfaturilor populare. In privinţa proiectării, se impune descentralizarea institutelor de proiectare care lucrează pentru agricultură şi organizarea unor filiale zonale. In felul acesta proiectanţii pot avea o legătură mai strînsă cu terenul şi pot întocmi proiecte bazate pe necesităţile locale, pe arhitectura locală şi pe posibilităţile cele mai avantajoase de procurare a materialelor.

N. SIMIONESCU

Şantierul Bluming din Hunedoara, şantier naţional al tineretului, cunoaşte în ultimul timp un ritm de muncă nemaiîntîlnit. Brigăzile de tineret sînt hotărîte să termine fiecare lucrare în parte înainte de termen.

In fotografie: Brigada IV-a condusă de tov. Petruţ Nicolae lucrează la înălţarea coşurilor viitorului laminor.

LUNA MARII PRIETENII

VECHI MILITANŢI AI P.C.U.S. în vizită la Oraşul Stalin

Membrii delegaţiei de vechi militanţi ai Partidului Comunist al Uniunii Sovietice în frunte cu P. G. Moskatov, preşedintele Comisiei Centrale de Revizie a P.C.U.S., care ne vizitează ţara la invitaţia C.C. al P.M.R., au sosit joi dimineaţă la Oraşul Stalin.

Oaspeţii sînt însoţiţi de V. I. Barahnin, prim secretar al Ambasadei Uniunii Sovietice la Bucureşti.

Membrii delegaţiei au făcut în cursul dimineţii mai multe vizite în Oraşul Stalin. La sediul comitetului regional de partid, veteranii P.C.U.S. s-au întîlnit cu activul de conducere al comitetului. Apoi membrii delegaţiei, împărţiţi pe grupuri au fost oaspeţii colectivelor marilor uzine din oraş.

Grupul condus de P. G. Moskatov, însoţit de tov. Maxim Berghianu, membru supleant al C.C. al P.M.R., prim secretar al comitetului regional P.M.R. a vizitat uzinele „Ernst Thälmann".

Un alt grup al delegaţiei condus de G. I. Petrovski, a vizitat uzina de autocamioane „Steagul Roşu".

La colţul roşu al sectorului rulmenţi a avut loc o întîlnire prietenească a delegaţiei de vechi militanţi ai P.C.U.S. cu muncitorii, inginerii şi tehnicienii sectorului.

După amiază membrii delegaţiei de vechi militanţi ai P.C.U.S. au părăsit Oraşul Stalin, înapoindu-se în Capitală.

In mijlocul muncitorilor de la F. C. „Gh. Gheorghiu-Dej"

Joi dimineaţa, membrii delegaţiei de oameni de ştiinţă şi cultură din U.R.S.S., în frunte cu V. N. Stoletov, locţiitor al ministrului Invăţămîntului Superior din U.R.S.S., care participă la sărbătorirea Lunii Prieteniei romîno-sovietice, au vizitat fabrica de confecţii „Gh. Gheorghiu-Dej" din Capitală.

Membrii delegaţiei au vizitat cîteva sectoare de producţie unde au stat de vorbă cu numeroşi muncitori, interesîndu-se îndeaproape de realizările pe care aceştia le obţin în producţie.

In continuare, oaspeţii sovietici au vizitat cantina, biblioteca, clubul fabricii şi expoziţia permanentă de produse ale industriei uşoare deschisă în cadrul întreprinderii.

La sfîrşitul vizitei, scriitorul I. L. Andronikov, a mulţumit pentru călduroasa primire făcută delegaţiei.

Aspect din timpul vizitei

MEMBRII DELEGAŢIEI SOVIETICE CARE NE VIZITEAZĂ ŢARA

Room Abram Matveevici

Regizorul A. M. Room este una din figurile cunoscute ale cinematografiei sovietice, creator al unor filme apreciate în întreaga lume.

Născut în 1894, A. M. Room şi-a început activitatea închinată artei ca regizor de teatru. Din 1919 şi pînă în 1924 el activează în cadrul diferitelor teatre unde desfăşoară o muncă intensă. Incepînd din anul 1924 lucrează în domeniul cinematografiei. A. M. Room se impune în scurtă vreme ca talentat regizor de film.

Una din primele sale creaţii este filmul „O stafie care nu se întoarce" după nuvela cu acelaşi titlu a lui Henry Barbusse.

A. M. Room este creatorul unor filme valoroase care au intrat în istoria artei cinematografice cum sînt „Invazia", realizat în 1944 după cunoscuta piesă a lui L. Leonov, „Judecata onoarei" turnat în 1948 după piesa lui A. P. Stein, filmul „Pulbere argintie" (1953), după piesa „Şacalii" de A. Iacobson, iar recent a terminat un film al cărui titlu este: „Inima bate din nou". Pentru meritele sale în cîmpul activităţii cinematografice A. M. Room este distins cu titlul de maestru emerit al artei din R.S.F.S.R., iar două din filmele sale sînt premiate.

Paralel cu munca artistică A. M. Room desfăşoară şi o intensă activitate pedagogică, publicistică şi socială.

Osipova Ekaterina Kuzminicina

Cunoscută activistă pe tărîmul pedagogic şi al învăţămîntului, Osipova Ekaterina Kuzminicina munceşte de peste trei decenii în domeniul educării şi formării tinerelor generaţii ale Ţării Sovietelor.

E. K. Osipova s-a născut în 1900. Incepînd din 1923 funcţionează fără întrerupere în învăţămînt fiind titulară a catedrei de limba şi literatura rusă la mai multe şcoli.

Pentru merite deosebite pe tărîm didactic, E. K. Osipova a fost numită directoare de studii şi apoi directoare la şcoala nr. 243 din Moscova.

Cunoscută şi apreciată pentru activitatea ei didactică, E. K. Osipova deţine titlul de „profesor emerit" şi a fost distinsă cu „Insigna de onoare" şi cu ordinul „Drapelul roşu".

Paralel cu munca la catedră, E. K. Osipova desfăşoară o largă activitate pe tărîm obştesc. Ea este deputat al sovietului raional „Dzerjinski" din Moscova, unde lucrează în cadrul comisiei pentru învăţămînt.

De mai mulţi ani E. K. Osipova este secretar ştiinţific al secţiei pedagogice a Asociaţiei unionale pentru răspîndirea cunoştinţelor ştiinţifice şi politice.

Ioanisian Grigori Zarmairovici

Grigori Zarmairovici Ioanisian s-a născut în 1916 în R.S.S. Armeană. Tot acolo şi-a făcut primele studii.

Actualmente G. Z. Ioanisian este şeful secţiei pentru ţările din Europa răsăriteană din Asociaţia Unională pentru legăturile culturale cu străinătatea (VOKS).

Din nou în tovărăşia lui Maresiev

Acum, după ce adunarea a luat sfîrşit, nu ştiu de ce îmi stăruie în cap cu insistenţă ideea că în această seară tinerii au întîlnit buchetul cel mai frumos de trăsături morale ale omului: curajul, credinţa şi voinţa.

Sufletele s-au deschis cu încredere să primească ce li se oferă, ochii voiau să înregistreze puternic pe retină chipul omului adevărat, al simplului şi totuşi marelui cetăţean sovietic.

Şi Maresiev îi purtă pe tineri, povestind modest, pe drumurile deloc uşoare ale cuceririi virtuţilor omeneşti.

...Sta rezemat de pupitru şi cu ochii minţii cerceta atent anii nu de mult trecuţi.

— Sînt întrebat adeseori dacă voinţa, dîrzenia, curajul sînt însuşiri înnăscute sau formate.

Făcu un gest cu mîna: „de altfel se înţelege de la sine".

— Omul nu se naşte cu ele. Aceste însuşiri se formează treptat.

Lîngă mine un tînăr blond cu ochii albaştri murmură la început ceva nedesluşit şi apoi l-am auzit clar:

— Poate, dar atunci eu...

L-am privit atent şi l-am recunoscut. Cîndva am discutat mult împreună. E Zamfir Nicolae, venit cu cîţiva ani în urmă să înveţe meserie, tocmai de prin părţile Răcarilor.

— Ce-a fost atunci Zamfir?

— Nimic... maistrul... Ştiţi, aveam o lucrare...

Mi-am amintit. De-abia ieşise lucrător. Maistrul, care avea încredere în băiatul ăsta cu ochi neastîmpăraţi, i-a dat să lucreze la un cazan nou.

„Nu, nu maistre, nu pot. N-o fac. Mi-e frică. Nu ştiu încă bine..."

„Ba da, tu poţi să o faci, nu-i mare lucru".

„Nu pot maistre, mi-e frică. Dac-o stric?"

... — Da prieteni. Curajul voinţa se cîştigă treptat, cu greutate, neocolind nimic în viaţă.

Maresiev se opri, privi zîmbind tinerii din sală şi apoi continuă:

— Nu trebuie să sărim peste nimic, nu trebuie să dăm înapoi în faţa nici unei greutăţi.

— In 1934 — continuă Maresiev — ne-a chemat Comsomolul să construim oraşul Comsomolsk în plină taigă. Eu eram strungar în fier şi m-am dus acolo pentru a lucra meseria mea. Şi ce am găsit? Pădure, atîta pădure de te îngrozeai. M-am uitat eu bine, dar nu am văzut nici un strung. Şi nu eram singurul meseriaş. Şi ce era să fac? Am pus mîna pe ferăstrău şi am tăiat copacii, m-am învăţat să mînuiesc mistria, deci să fiu zidar, am făcut de toate pînă am ajuns să văd uzine, iar înăuntrul lor şi strungul la care am lucrat după aceea.

De altfel, n-a fost nimic deosebit, spunea vocea lui Maresiev. Totul a fost cît se poate de simplu şi firesc, mărturiseau ochii şi faţa lui.

— Imi spun cîte odată unii dintre tinerii mei prieteni că în fond acte de eroism se pot face numai în împrejurări speciale.

In sală cîţiva tuşiră semnificativ. Maresiev continuă avînd pe faţă şi în privire acelaşi zîmbet.

— Existenţa eroilor muncii socialiste, a fruntaşilor în producţie, a tinerilor care lucrează pe şantierele din patria voastră, infirmă o atare părere cu vîrf şi îndesat. Voi ştiţi că construirea socialismului nu se face fără greutăţi, fără o luptă puternică împotriva anumitor rămăşiţe, a anumitor apucături şi moravuri. A le învinge, a ieşi biruitor, înseamnă a înfăptui unul după altul un lanţ întreg de acte eroice.

Oaspetele a dăruit tineretului bucureştean romanul „Povestea unui om adevărat" de Boris Polevoi. Pe prima filă a cărţii Aleksei Petrovici Maresiev a scris: „Urez fierbinte şi din toată inima tineretului bucureştean mari succese în învăţătură şi muncă spre binele patriei sale. Să fiţi în viaţă îndrăzneţi, plini de voinţă. Nu vă temeţi de nici un fel de greutăţi şi piedici. Aceste calităţi sînt necesare pentru ca să slujiţi mereu mai bine şi mai bine cauza partidului şi poporului".

...Aplauzele se spune că sînt o limbă, poate puţin zgomotoasă, a sufletului, a simţămîntului care a atins o anumită culme. Acest adevăr l-am trăit din plin în seara acestei minunate întîlniri.

Au fost ieri în sală aproape 1000 de tineri din Capitală. Imposibil să poată spune fiecare măcar atît cît a spus micul Eugen Topîrleţ, nici trecut de 7 ani, dar nici sub 6: „Tovarăşe Maresiev mi-a citit mama despre dumneata şi... şi... eu am să fiu ca matale..."

P. ISPAS

Cu A. M. Room despre filme şi creatori

(Urmare din pag. I-a)

bine precizate ale trecutului. Unui film pe teme actuale îi este necesar în primul rînd un scenariu original. Găsirea unui asemenea scenariu poate constitui uneori o dificultate. Dar asemenea dificultăţi sînt învinse. Studioul nostru realizează numeroase filme pe teme de actualitate. Unul din acestea este filmul „Saşa iese în lume", un film inspirat din viaţa tinerimii colhoznice. Iţi menţionez acest film pentru că face parte din categoria celor destinate tineretului. Dar pentru că ne aflăm la acest capitol al tineretului trebuie să-ţi spun că la noi a pornit la lucru un mare număr de regizori tineri.

— Tocmai aceasta voiam să constituie obiectul unei noi întrebări.

— **Perioada din urmă a prilejuit afirmarea multor tineri creatori. Unul din cele mai bune filme din acest an a fost făcut de Grigori Ciuhrai după povestirea intitulată „41". Tînărul regizor Basov termină acum filmul în două serii după romanele lui K. Fedin „Primele bucurii" şi „O vară neobişnuită". Pot să-ţi mai dau şi alte nume: Ribakov, Schweitzer şi alţii.**

— Ce tematică abordează de preferinţă tinerii creatori?

— **Mai ales problemele prezentului...**

Mă pregătesc să intru într-un domeniu mai dificil.

— Ce proiecte personale aveţi?

— **Cu o săptămînă înainte am terminat filmul „Inima bate din nou". Este un film care redă umanismul omului sovietic, bătălia pe care o desfăşoară medicina sovietică pentru a salva pe om de la pieire. Filmul îşi plasează acţiunea într-un spital militar, printre bolnavii de inimă. Despre viitor... Poate că în curînd voi începe un film după un roman pe care îl publică revista „Novîi Mir". Nu ştiu însă precis...**

Timpul trecuse neobservat. Răpisem multe minute regizorului Room aşa încît m-am grăbit să pun ultima întrebare.

— După cîte ştiu aţi avut prilejul unui contact cu cinematografia romînească. Ar fi interesant de ştiut ce părere aveţi despre creaţia noastră cinematografică?

— **Mi-e greu să vorbesc cu profunzime despre fenomenul cinematografic romînesc. De-abia azi după amiază mă voi întîlni cu regizorii romîni. Pot să vă spun însă că din cele văzute am desprins concluzia că cinematografia romînească are asigurate excepţionale condiţii tehnice. Forţele actoriceşti din filmele pe care le-am văzut au dovedit existenţa unor elemente capabile, talente reale. Problema principală constă însă în scenarii şi cadre. Problema regizorilor este totdeauna o problemă complicată. Cred însă că atît cadrele vechi cît şi tinerii regizori romîni, sînt capabili să creeze filme bune. La institutul de artă teatrală şi cinematografică am fost puternic impresionat de filmul artistic de scurt metraj „La mere", realizat după Cehov. Acest film, care constituie o lucrare de diplomă, este minunat. M-a emoţionat realismul filmului. Cînd spontan se manifestă asemenea personalităţi ca cele ale tinerilor regizori romîni care au realizat filmul „La mere" este clar că cinematografia romînească are frumoase perspective. Sînt bucuros că eşti din redacţia unui ziar de tineret şi că cuvintele mele vor apare într-un ziar de tineret. Sper că ele vor însufleţi pe tinerii creatori şi mai ales pe cei doi regizori ai filmului „La mere".**

Особо хочется приветствовать кинематографическую молодежь Румынии — я ей желаю творческих успехов
А. Room

Vreau în mod deosebit să salut tineretul care lucrează în cinematografia Romîniei — îi doresc cele mai bune succese creatoare. **A. ROOM**

Priveşte ceasul. Peste cîteva minute tovarăşul Room trebuie să plece la cinematograful „Republica" unde intenţionează să vizioneze filmul „Tosca". Aşa încît pun punct.

DRESDA, oraş al artei

(Urmare din pag. I-a)

în sentimentul compoziţiei, în sensul dramatic şi puterea de evocare); apoi Giorgione (1477—1510) cu celebra sa lucrare Venus, ca şi ceilalţi reprezentanţi ai artei italiene: Botticelli (1444—1510), Correggio (1489—1534), Tizian (1477—1576), Tintoretto (1518—1594), Veronese (1528—1588), Canaletto (1697—1768) şi alţii.

In săli luminoase operele prodigiosului desenator Albrecht Dürer (1471—1528), ale lui Ian van Eyck (1390—1441) ca şi ale celorlalţi reprezentanţi ai şcolii germane cum sînt Cranach (1472—1553) şi Holbein, ai şcolii flamande-olandeze (van Dyck, Rubens, Vermeer), ai şcolii spaniole (Velasquez, Murillo etc.), franceze (N. Poussin, Watteau, Monet, Renoir, Gauguin etc.) şi a tot ceea ce istoria artei are mai reprezentativ, stau mărturie a creaţiei spiritului omenesc, a forţei sale de a concura cu materia şi a comunica sentimente, idei şi mai presus de toate de a reda în mod expresiv frumosul.

In timp ce maeştrii artei din secolele trecute şi-au regăsit locul lor în galeria palatului Zwinger, operele mai moderne sînt expuse în apropierea Dresdei, la Castelul Pilnitz, situat pe malul Elbei, într-o regiune pitorească. Tot aici a fost prezentată şi o colecţie cu opere din epoca romantică, îndeosebi germane, acelea ale unor artişti ca Rayski, Uhde, Leibl, Trübner, von Liebermann, Slevogt, Corinth şi alţii, pe care aveam să-i reîntîlnesc în muzeele din oraşele Leipzig, Weimar şi Berlin.

Dresda ne-a prilejuit cunoaşterea şi a altor lăcaşuri ale artei. Chiar în palatul Zwinger sînt organizate cîteva muzee, expoziţii, unice, rare şi atractive în felul lor. Aşa sînt saloanele de matematică şi fizică, muzeul porţelanului, expoziţia teatrului baroc, expoziţia lucrărilor în metal. Aici pot fi văzute creaţii ale îndemînării omului, ale ingeniozităţii şi talentului său. De la celebrele porţelanuri Meissen, cu renumitele compoziţii şi portrete de Kändler sau Böttger — Seinzeng, la uluitoarele şi complicatele ceasornice astronomice, la lunetele şi busolele cu care oamenii au cercetat depărtările.

Este desigur interesant de amintit despre muzeul de artă populară, cu lucrări începînd din secolul XVII şi cu minunatele jucării şi sculpturi în lemn, care şi-au păstrat pînă astăzi, din vechi timpuri, stilul lor specific.

Masiv, înălţat din blocuri de piatră, palatul Albertinum adăposteşte un muzeu de sculptură, expoziţii de artă plastică ale artiştilor contemporani din Dresda, un cabinet de grafică şi Institutul de arte plastice.

Aici, la Institutul de arte plastice, am cunoscut pe profesorul Hans Theo Richter ale cărui litografii mi-au lăsat o impresie puternică, prin expresivitatea lor, siguranţa liniei şi stăpînirea măiestrită a tehnicii litografiei şi pe pictorul Wilhelm Lachnit. Fără îndoială că în Dresda am întîlnit şi mulţi alţi oameni şi artişti minunaţi ca Gertrud Rudloff-Hille conservatoarea galeriei din Dresda, care ne-a împărtăşit cu dragoste şi cu simplitate experienţa obţinută în decursul reorganizării galeriei, ca Max Seydewitz, directorul general al muzeelor din Dresda etc.

Şi împrejurimile oraşului sînt interesante atît pentru cercetătorul istoriei artei, cît şi pentru cel ce vrea să cunoască frumuseţile şi trecutul istoric al acestei ţări. Fără îndoială, în primul rînd se situează castelul în stil baroc Moritzburg, odinioară castel de vînătoare al regilor saxoni. Originea sa o găsim în secolul XVI, iar forma de astăzi se datoreşte transformărilor aduse de arhitectul Pöppelmann două secole mai tîrziu. Nu departe de Moritzburg, pe malul stîng al Elbei, se află orăşelul Meissen, renumit pentru fabricile sale de porţelan. Aici, se găsesc, din îndepărtate vremuri, un castel şi o biserică gotică impunătoare prin proporţiile şi arhitectura lor.

Dresda, acest minunat oraş al artei, este tot atît de bogat şi în ceea ce priveşte muzica şi teatrul. Printre orchestrele renumite ale Europei, Filarmonica din Dresda, cu o existenţă de peste 85 de ani, are un loc de frunte. Dirijori ca Nikisch, Mahler, Weingärtner, Möricke, Schuricht, Klemperer, Rosbaud, Busch, Abendroth şi alţii au obţinut cu această orchestră succese răsunătoare.

Dresda trăieşte astfel în primul rînd prin comorile sale artistice. Spunînd „Dresda", gîndul ne duce la Zwinger şi „Madona Sixtină", la Tizian, Rembrandt, Canaletto, Cranach şi la toţi ceilalţi mari artişti ai omenirii.

Evenimentele ZILEI

Discuţiile privind rezolvarea problemei Suezului ocupă un loc central pe agenda internaţională, iar agenţiile de presă străine nu mai contenesc consacrînd acestei chestiuni nenumărate informaţii. Incheindu-se discuţia generală asupra problemei Suezului, Consiliul de Securitate a trecut la discutarea amănunţită a situaţiei în şedinţe secrete.

E de remarcat în ştirile transmise ecoul puternic trezit în întreaga lume de cuvîntarea ţinută acum cîteva zile de D. T. Şepilov într-o şedinţă deschisă a Consiliului de Securitate. După cum este cunoscut deja, reprezentantul guvernului sovietic a prezentat un plan concret de rezolvare a problemei Suezului. Conform acestui plan, trebuie în primul rînd să se renunţe la politica ultimatumurilor, ameninţărilor militare şi a presiunilor economice. Guvernul sovietic consideră indicată constituirea unui comitet cu autoritate al Consiliului de Securitate care să ducă tratative în problema Suezului pe bază de egalitate în drepturi, fără nici o discriminare.

Poziţia U.R.S.S. în problema Suezului a avut un larg ecou în cele mai diferite cercuri politice ale lumii. Cuvîntarea lui D. T. Şepilov a fost salutată cu satisfacţie în special în ţările arabe, în timp ce cuvîntarea lui Dulles în care acesta a declarat că Statele Unite sprijină politica Angliei şi Franţei în problema Suezului, a provocat nemulţumiri în cercurile diplomatice din aceste ţări. O ştire din Beirut relata de pildă că ziarul „Al.-Djarida" a publicat cuvîntarea delegatului sovietic sub titlul: „Şepilov a spus: Nu vom lăsa Egiptul singur". Iar ziarul sirian „An-Hur" scria: „Şepilov sprijină în întregime Egiptul şi avertizează statele imperialiste să nu se joace cu focul".

Miercuri în tot cursul zilei au continuat convorbirile neoficiale dintre miniştrii de externe ai Angliei, Franţei şi Egiptului. După cum se ştie în aşteptarea rezultatelor acestor convorbiri Consiliul de Securitate îşi suspendase dezbaterile în şedinţă inchisă asupra Suezului. Pe de altă parte Krishna Menon, ministru fără portofoliu în guvernul indian şi trimis special al preşedintelui Indiei s-a întîlnit miercuri la New-York cu Dulles, precum şi cu miniştrii de externe ai Angliei şi Egiptului.

D. T. Şepilov, ministrul afacerilor externe al U.R.S.S. a primit pe Kocea Popovici, secretar de stat pentru afacerile externe al R.P.F. Iugoslavia, cu care a avut o convorbire îndelungată. De asemenea D. T. Şepilov a mai avut convorbiri îndelungi cu ministrul Afacerilor Externe al Egiptului şi cu secretarul general al O.N.U. O ştire sosită din Cairo ne relatează de asemenea că la 10 octombrie Gamal Abdel Nasser a primit pe ambasadorul R.P.F. Iugoslavia la Cairo cu care a avut o întrevedere ce a durat o oră.

Eri au continuat convorbirile dintre miniştrii de externe care participă la lucrările Consiliului de Securitate.

Dimineaţă miniştrii Afacerilor Externe ai Angliei, Franţei şi Egiptului s-au întrunit la sediul secretarului general al O.N.U. La sfîrşitul acestei întrevederi, ministrul Afacerilor Externe al Franţei, Pineau a declarat ziariştilor că „poziţiile interlocutorilor nu s-au schimbat".

In cursul după amiezii de joi a avut loc o şedinţă închisă a Consiliului de Securitate.

Trecind în revistă ştirile sosite în cursul zilei de ieri, observi o telegramă datată Londra. Cunoscut războinic, feldmareşalul Montgomery, care deţine funcţia de comandant suprem adjunct al forţelor armate ale Uniunii nord-atlantice, a ţinut la Institutul Militar Regal o conferinţă despre... „panorama războiului în secolul nuclear". Nu se poate să nu se tragă concluzia din semnificativa luare de poziţie a unuia dintre conducătorii blocului nord-atlantic că, împotriva spiritului vremii, capete înfierbîntate din occident se fac luntre şi punte pentru a reînvia atmosfera „războiului rece".

Atrage de asemenea atenţia o ştire din Atena în care este redat parţial un articol publicat în ziarul „Elefteria". Articolul de fond despre care e vorba este consacrat relaţiilor greco-americane cu prilejul sosirii în Grecia a noului ambasador american Allen. Cîteva spicuiri din acest articol sînt grăitoare. Arătînd că Allen a calificat anumite aspecte ale relaţiilor greco-americane drept „neînţelegeri" ziarul susamintit scrie: „Prima cauză a „neînţelegerilor" este amestecul, care durează de multă vreme, al diferiţilor reprezentanţi ai S.U.A. în aparatul de stat grec. Cu ajutorul consilierilor lor, americanii guvernează de fapt Grecia ca pe o „ţară ce se află sub tutelă". Aceasta înjoseşte demnitatea naţiunii greceşti. Grecii vor să fie liberi, să aibă prieteni, dar nu stăpîni în casa lor. Nu poate exista un compromis în această problemă. Cea de a doua cauză a „neînţelegerilor" este amestecul americanilor în viaţa politică a ţării. Americanii pornesc de la faptul că ei trebuie să asigure „stabilitatea guvernului", cu alte cuvinte, guvernanţii să fie „permanenţi" şi „ascultători".

Multe ştiri ne reamintesc despre o importantă problemă care există de multă vreme pe agenda vieţii internaţionale. Este vorba de mult discutata problemă germană. Am putea preciza vorbind despre tendinţe noi în rîndul unor cercuri politice din R.F. Germană, tendinţe care privesc modul de rezolvare a problemei germane. După cum este deja cunoscut la 6 octombrie reprezentanţi oficiali ai partidului liber-democrat din R. F. Germană au dus tratative cu reprezentanţii conducerii partidului liberal-democrat din R.D. Germană. Arătînd că între participanţii la tratative au existat divergenţe de păreri, comunicatul final subliniază că s-a ajuns totuşi la o unitate de vederi într-o serie de probleme. Un fapt nou se adaugă celui de mai sus. In cadrul unui miting în Berlinul occidental ţinut la 10 octombrie a luat cuvîntul Dehler, preşedintele partidului liber-democrat. Acesta a cerut să se folosească orice posibilitate pentru tratative între germanii din cele două părţi ale Germaniei în problema unificării ţării.

In viaţa politică a Americii va avea loc în curînd un eveniment important: alegerile prezidenţiale. Campania electorală se desfăşoară cu o intensitate deosebită, iar ca un specific al acestei intensităţi este faptul că în ultimele zile atacurile dintre candidaţii celor două partide — republican şi democrat — au căpătat un caracter mai înverşunat. Agenţiile străine subliniază astfel că după ce preşedintele Eisenhower a acuzat marţi seara pe democraţi de „iresponsabilitate politică", Stevenson, vorbind o zi mai tîrziu la Portland-Statul Oregon a declarat că oponentul său republican, preşedintele Eisenhower, a dat dovadă de „indiferenţă faţă de nevoile poporului". „Am fi astăzi mult mai avansaţi în rezolvarea crizei şcolilor — a spus el — dacă preşedintele Eisenhower ar fi pus în votarea legii respective cel puţin jumătate din ardoarea cu care a susţinut contractul Dixon-Yates, sau legea de reducere a impozitelor pentru marile concerne". Rivalitatea oratorică este în toi în ajunul alegerilor. După aceasta, dulcea armonie bipartită va reînvia.

I. B.

Noutăţi despre tineretul lumii

* *

Congresul Uniunii studenţilor din Iugoslavia şi-a încheiat lucrările

La 8 octombrie s-a încheiat la Belgrad cel de-al treilea Congres al Uniunii studenţilor din Iugoslavia. La lucrările Congresului, care au durat trei zile, au participat de asemenea reprezentanţi ai uniunilor studenţeşti din 15 state străine. In rezoluţia adoptată la închiderea Congresului, Uniunea studenţilor din Iugoslavia îşi exprimă hotărîrea de a continua eforturile pentru înlăturarea neînţelegerilor existente între mişcările studenţeşti din întrega lume.

Vukasin Stambolici, student la Universitatea din Belgrad, a fost ales preşedinte al Comitetului Central al Uniunii studenţilor din Iugoslavia.

Delict grav în Germania occidentală: lupta pentru unificare

La 8 octombrie a început în faţa Tribunalului constituţional federal de la Karlsruhe un proces împotriva unui grup de tineri muncitori, dintre care şase cetăţeni ai R.D.G. Aceşti tineri, care se află deţinuţi de peste un an, au fost arestaţi în vara anului 1954 la Hanovra unde au luat contact cu delegaţii de întreprinderi în vederea elaborării unui punct de vedere comun al întregii Germanii în problema reunificării care urma să fie prezentat Conferinţei de la Geneva a şefilor celor patru puteri. Ei sînt acuzaţi că au activat în spiritul Frontului Naţional al Germaniei democrate împotriva securităţii regimului, încălcînd prevederile constituţionale.

Poliţia şi armata mexicană împotriva studenţilor

De peste o jumătate de an continuă în Mexic mişcarea studenţilor care se pronunţă pentru apărarea drepturilor lor. La această mişcare participă studenţi din mai multe instituţii de învăţămînt superior. Ei cer îmbunătăţirea condiţiilor de viaţă şi învăţătură.

Lupta studenţilor a căpătat un caracter deosebit de ascuţit la Institutul Politehnic Naţional, unde învaţă 26 000 de tineri. Deoarece cerinţele lor continuă să rămînă nesatisfăcute, ei au organizat o serie de demonstraţii şi mitinguri de protest, care au găsit sprijinul şi în alte şcoli şi instituţii de învăţămînt. Cercurile conducătoare au aruncat împotriva studenţilor unităţi militare şi poliţia. După cum anunţă presa, în timpul unor recente ciocniri de stradă, cîţiva studenţi au fost grav răniţi, peste 200 de oameni arestaţi. Sălile de curs şi căminele institutului politehnic au fost ocupate de poliţie.

LA MOSCOVA

Reuniune consacrată Lunii prieteniei romîno-sovietice

MOSCOVA 11 (Agerpres). — Corespondentul Agerpres transmite: In seara zilei de 11 octombrie a avut loc la Moscova o reuniune consacrată Lunii prieteniei romîno-sovietice. Ea a fost organizată de Asociaţia unională pentru răspîndirea cunoştinţelor politice şi ştiinţifice şi de Asociaţia unională pentru relaţiile culturale cu străinătatea.

In sala mare a Lectoratului central s-au adunat numeroşi reprezentanţi ai opiniei publice sovietice. Printre oaspeţi se afla M. T. Vlad, consilier la ambasada Republicii Populare Romîne în U.R.S.S., membrii ambasadei, delegaţia oamenilor de cultură din R.P.R., în frunte cu Tudor Bugnariu, locţiitor al ministrului Invăţămîntului, delegaţia sindicală romînă în frunte cu Martin Covaci, preşedinte al C.C. al sindicatului muncitorilor din industria metalurgică şi construcţiilor de maşini care au sosit la Moscova.

Deschizînd reuniunea, academicianul M. B. Mitin a vorbit despre prietenia de nezdruncinat dintre popoarele sovietic şi romîn.

Profesorul Arsenie Sokolov de la Universitatea din Moscova, Iuri Zavadski, artist al poporului al U.R.S.S., scriitorul Lev Kassil, care au luat cuvîntul la această reuniune, şi-au împărtăşit impresiile despre Romînia, despre oamenii ei, constructori ai unei vieţi noi.

Cu multă căldură a fost întîmpinat şeful delegaţiei oamenilor de cultură din Romînia Tudor Bugnariu.

Este o mare onoare pentru delegaţia oamenilor de cultură din Romînia, a declarat el, să vă transmită dv. şi întregului popor sovietic sentimentele de dragoste şi recunoştinţă pe care le nutreşte poporul romîn faţă de marea Uniune Sovietică, pentru ajutorul frăţesc în lupta de eliberare de sub jugul fascist. Acest ajutor a creat premizele pentru revoluţia democrat-populară din ţara noastră, pentru prietenia şi colaborarea, care au dat posibilitate poporului nostru să înfăptuiască în ultimii 12 ani mărete transformări revoluţionare. Fără ajutorul Uniunii Sovietice şi fără colaborarea cu celelalte ţări care construiesc socialismul nu am fi putut smulge atît de rapid ţara noastră din starea de înapoiere economică.

Citind date despre dezvoltarea economiei şi culturii din Romînia, şeful delegaţiei oamenilor de cultură din R.P.R. a declarat:

Nu pot să nu subliniez aici că înapoierea valorilor istorice şi artistice romîneşti care se aflau în păstrare la Moscova din vremea primului război mondial, a însemnat o expresie minunată a sentimentelor de prietenie ale poporului sovietic faţă de poporul romîn. Acest gest nobil al guvernului sovietic a mişcat profund inimile milioanelor de cetăţeni ai ţării noastre şi în numele lor vreau să vă exprim aici recunoştinţa noastră.

Cuvîntarea lui Tudor Bugnariu a fost întîmpinată prin aplauze furtunoase.

La sfîrşitul reuniunii a avut loc un concert la care au participat artişti sovietici şi romîni.

DE PE TOT GLOBUL

— La C.C. al P.C.U.S.: Convorbire cu o delegaţie a P.C. din Austria.

La 11 octombrie la Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice a avut loc o convorbire cu delegaţia Partidului Comunist din Austria care se află la Moscova venind din R. P. Chineză.

La convorbire au luat parte M. A. Suslov, secretar al C.C. al P.C.U.S., P. N. Pospelov, secretar al C.C. al P.C.U.S., F. Furnberg, F. Honner şi H. Fritz, membri ai Biroului Politic şi secretari ai C.C. al P.C. din Austria.

Convorbirea dintre reprezentanţii celor două partide frăţeşti s-a desfăşurat într-un spirit de prietenie şi înţelegere reciprocă.

— Un succes al Partidului Comunist din Anglia.

La 10 octombrie s-a anunţat la Londra rezultatul alegerilor pentru funcţia de organizator al sindicatului unit al constructorilor de maşini din Anglia. Alegerile s-au desfăşurat pe etape în organizaţiile sindicale locale. In acest post a fost ales George Crain, cunoscut activist al Partidului Comunist din Marea Britanie. El a întrunit 36.227 de voturi. Candidatul de dreapta John Robertson a întrunit 33.485 de voturi.

— Autocamioane sovietice „ZIL" în Afganistan.

La 10 octombrie a plecat de la Moscova la Stalinabad şi de aici în Afganistan o garnitură de tren cu 174 de autocamioane „Zil-150". Săptămîna trecută uzina de automobile „Lihaciov" a trimis în Afganistan 268 de autocamioane cu două osii „Zil-150".

Uzina primeşte numeroase comenzi din străinătate pentru frigidere casnice „Zil-Moskva" pe care le fabrică. Aproape 1200 de frigidere au şi fost expediate în Ungaria, R.P.D. Coreeană, Romînia, Polonia, Iugoslavia şi Iran

— Primul concert în U.R.S.S. al unui ansamblu romînesc.

In sala de concerte a Filarmonicii de stat din oraşul Gorki a avut loc la 10 octombrie primul concert al ansamblului de instrumente populare din Republica Populară Romînă, sub conducerea lui Nicuşor Predescu.

Oamenii muncii din acest oraş manifestă un viu interes pentru concertele ansamblului romînesc.

— Un mare incendiu în Norvegia.

După cum anunţă agenţiile occidentale de presă, în oraşul Tronheim din nordul Norvegiei a izbucnit unul din cele mai mari incendii din cursul acestui secol. Incendiul, care s-a declarat la depoul de tramvaie a paralizat sistemul de transport public din oraş, provocînd pagube care sînt evaluate la 11.000.000 de coroane norvegiene. Trei muncitoare care au încercat să stingă focul din depou au căzut victime incendiului.

Incendiul a consumat 42 de vagoane de tramvai care sînt aproape singurul mijloc de transport pentru cei 56.000 de locuitori ai acestui oraş.

— Festivalul internaţional de muzică contemporană „Toamna la Varşovia".

In Polonia a început primul Festival Internaţional de muzică contemporană — „Toamna la Varşovia".

La acest festival au sosit ansambluri muzicale, compozitori, solişti şi muzicologi din 19 ţări ale lumii, inclusiv din Uniunea Sovietică, R.P. Chineză, ţările de democraţie populară, Anglia, Austria, Franţa, Italia, Suedia şi S.U.A.

La 10 octombrie, în sala Filarmonicii Naţionale din Varşovia, a avut loc deschiderea festivalului.

K. Sikorski, preşedintele Uniunii compozitorilor polonezi, a adresat un cuvînt de salut celor prezenţi.

La primul concert a fost executată Simfonia X-a a compozitorului sovietic D. Şostakovici şi Oratoriul lui K. Szimanovski. La concert a luat parte orchestra simfonică a Filarmonicii Naţionale Poloneze, dirijată de B. Wodiczko.

— Un grup de specialişti chinezi s-a întors din S.U.A.

Recent s-a reîntors în Republica Populară Chineză încă un grup de 16 specialişti chinezi în domeniul tehnicii, care au fost împiedicaţi vreme îndelungată de autorităţile S.U.A. să se întoarcă în patrie. Printre cei care s-au reîntors se află dr. Cijan Ven-iu, specialist în domeniul fizicii nucleare, care a trăit în S.U.A. 13 ani. Impreună cu el s-a reîntors în patrie soţia lui, de asemenea fiziciană.

— Ultimul spectacol în R. P. Chineză al Ansamblului „Ciocîrlia".

La 11 octombrie, ansamblul romînesc de cîntece şi dansuri „Ciocîrlia", care a întreprins un turneu de patru luni în China, a prezentat ultimul spectacol în oraşul Nankin.

Ansamblul, care va pleca în curînd într-un turneu în Republica Democrată Vietnam, a prezentat 62 de spectacole în 17 oraşe din R.P. Chineză. La spectacole au participat aproximativ 250.000 de persoane.

NOTE EXTERNE

Previziunea unui record

Nu s-ar putea spune că Biroul Federal de Investigaţii este lipsit de clarviziune. Folosind datele oferite de realitate, F.B.I.-ul a ajuns la o serie întreagă de previziuni „ştiinţifice", fundate pe documente şi anume: la sfîrşitul anului, S.U.A. va atinge cifra record în istoria ţării privind numărul delictelor criminale. După cele reeşite din cercetările F.B.I., cifra aceasta va fi în jurul a 2,5 milioane.

Nu ne miră America este ţara recordurilor de tot felul. Unele — cum ar fi cele industriale sau sportive — provoacă admiraţia faţă de talentatul popor american. Altele — cum ar fi acelea prevăzute de F.B.I. — îţi fac părul măciucă. Şi cînd te gîndeşti că anul de graţie 1956 va fi al cincilea an record în care numărul delictelor depăşeşte 2 milioane! Cifra trebuie luată în considerare cu atît mai mult cu cît ea a fost dezvăluită de însuşi directorul F.B.I.-ului, mister Edgar Hoover.

Dar anul 1956 nu trebuie să se încheie ca să dobîndească un record. In primele şase luni bătuse deja recordul ultimelor zece ani, cu privire la crimele comise în perioada corespunzătoare a anului (amănuntul acesta îl reţinem tot din declaraţia lui Hoover). In prima jumătate a acestui an s-au înregistrat 1.191.120 delicte de acest fel.

Luaţi un ceas şi urmăriţi 12 secunde. Fiţi siguri că pe emisfera cealaltă, în S.U.A., s-a comis în acest timp un delict. Mai număraţi 12 secunde. O altă crimă. Dl Hoover vă asigură că nu greşiţi. Ba mai mult: la fiecare 4,1 minute un om e asasinat, e comis un viol sau un atac grav. De cînd v-aţi sculat ieri dimineaţă şi pînă astăzi dimineaţă, în America deja au fost asasinaţi 37 de oameni, s-au înfăptuit 55 de violuri, 4377 furturi, 164 jafuri, 1463 spargeri. S-a făcut socoteala că în America — şi asta o susţine influentul ziar „New York Times" — din 123 persoane una a comis un delict

Şi cifrele ar mai putea continua să dezvăluie şi alte amănunte. Ne oprim aici. Halal record, nu glumă!

D. L.

Sărbătorirea eliberării Clujului

Ziua de 11 octombrie are pentru oraşul Cluj o adîncă semnificaţie istorică: este ziua cînd acum 12 ani, prin căile Turzii şi Mînăşturului, intrau în oraş primele trupe ale armatei sovietice eliberatoare, întîmpinate cu nespusă dragoste şi recunoştinţă de către locuitorii romîni şi maghiari.

Joi, cu prilejul celei de a 12-a aniversări a eliberării Clujului şi în cadrul Lunii prieteniei romîno-sovietice, consiliul regional A.R.L.U.S. a organizat la Casa Universitarilor o adunare festivă. Au participat sute de oameni ai muncii. Adunarea a fost deschisă de acad. Constantin Daicoviciu, directorul Institutului de istorie al filialei Cluj a Academiei R.P.R.

Despre eliberarea oraşului Cluj de către armata sovietică împreună cu armata romînă şi despre continua înflorire a oraşului în anii ce au urmat, au vorbit lt. col. Ioan Tache în limba romînă şi scriitorul Nagy Istvan, preşedintele filialei Cluj a Uniunii Scriitorilor din R.P.R., în limba maghiară.

Participanţii la adunare au manifestat cu căldură pentru prietenia de nezdruncinat ce leagă poporul nostru de marele popor sovietic. A fost prezentat un bogat program artistic.

Informaţii

Joi dimineaţa au părăsit Capitala V. V. Grişin, preşedintele Consiliului Central al Sindicatelor din U.R.S.S., P. T. Pimenov, şeful secţiei internaţionale al Consiliului Central al Sindicatelor din U.R.S.S., şi V. N. Fomenko, activist al Consiliului Central al Sindicatelor din U.R.S.S., care au făcut o vizită de cîteva zile în ţara noastră la invitaţia Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R.

La plecare, la aeroportul Băneasa, oaspeţii au fost salutaţi de tovarăşii Gheorghe Apostol, preşedintele Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R., Stelian Moraru, vicepreşedinte al C.C.S., Liuba Chişinevschi şi ing. Mihai Marin, secretari ai C.C.S., I. Dobre, V. Boeru şi Elena Teodorescu, membri ai Prezidiului C.C.S., preşedinţi ai Comitetelor Centrale ale Sindicatelor, activişti ai C.C.S.

A fost de faţă A. A Epişev, ambasadorul Uniunii Sovietice la Bucureşti.

★

Joi la amiază au părăsit Capitala, plecînd într-un turneu în R.P.F Iugoslavia, Orchestra de muzică populară „Barbu Lăutaru" şi un grup de dansatori ai Ansamblului de cîntece şi dansuri al Sfatului Popular al Capitalei.

Campionatul categoriei A de fotbal

Campionatul categoriei A de fotbal a programat joi 3 întîlniri care s-au desfăşurat în ţară. Cu un rezultat surpriză s-a încheiat meciul de la Oraşul Stalin unde formaţia locală Dinamo a reuşit să întreacă cu 1—0 pe colega lor de asociaţie de la Bucureşti. Unicul punct a fost înscris în minutul 53 de Ristin care a reluat imparabil în plasă o centrare a lui Rădulescu. Fotbaliştii din Oraşul Stalin au jucat cu multă însufleţire, armă care le-a permis să întreacă pe dinamoviştii bucureşteni.

Cu mare interes a fost aşteptat la Arad meciul dintre formaţia locală Flamura Roşie şi fruntaşa clasamentului C.C.A. Deşi a furnizat cel mai bun joc din acest sezon echipa textiliştilor a trebuit să părăsească învinsă terenul. C.C.A. a ştiut să-şi organizeze bine atacul şi a repurtat victoria cu 1—0 (0—0)

Al treilea joc al zilei a avut loc la Petroşani. Formaţia minerilor din Valea Jiului, Energia Minerul, a jucat în compania echipei bucureştene. Locomotiva. Meciul s-a terminat cu un scor alb: 0—0

In clasament conduce C.C.A. cu 29 puncte din 21 partide, urmată de Ştiinţa Timişoara cu 24 puncte şi Energia Flacăra Ploeşti cu 23 puncte fiecare cu două întîlniri mai puţin jucate.

SPECTACOLE

CINEMATOGRAFE: Patria, Bucureşti, Infrăţirea între popoare, Gh. Doja, Libertăţii: Afacerea Protar, complectare: Fetiţa mincinoasă; **Magheru, Elena Pavel:** Mexicanul; **Republica** (Cinemascop): Tosca, complectare: 20 minute sub apa mării; **Filimon Sîrbu, Lumina, Al. Popov, V. Roaită, Mioriţa, Donca Simo:** Soarta toboşarului, complectare: Invăţătoarea; **V. Alecsandri, Moşilor, Volga, N. Bălcescu,** Urme pe zăpadă; **I. C. Frimu, Al. Sahia, 1 Mai:** Dosarul 306; **Maxim Gorki:** Anul 1905; **Timpuri Noi:** Pe şantierele de construcţii ale Moscovei; Expoziţia „Noua tehnică în construcţii" de la Moscova; Răţoiul cel urît; **Cultural:** Evadaţii; **Central:** Arlberg Express şi Bucureşti oraş înfloritor; **Victoria, Olga Bancic:** Mama; **Doina:** Jan Huss; **Tineretului:** Othello; **Griviţa:** Matrozu Cijik; **Unirea:** Star fără voie; **C. David:** Umbre în port; **Arta:** Poemul pedagogic; **T. Vladimirescu:** Spectacol de varietăţi; **Munca:** Maxim Minciună, **23 August:** Fata mexicană; **Ilie Pintilie:** Accidentul; **Popular:** Micul lustragiu; **M. Eminescu:** Nufărul roşu; **8 Mai:** Voci de primăvară; **Gh Coşbuc:** Recunoaştere pe fluviul Ian-Tzi; **Aurel Vlaicu:** Fum în pădure şi Maeştrii baletului gruzin.

Din experienţa organizaţiilor de tineret frăţeşti

Iniţiativele tinerilor *muncitori bulgari*

Ultimii cîţiva ani au fost deosebit de importanţi pentru dezvoltarea patriei noastre. Datorită realizărilor obţinute de către poporul nostru muncitor în această perioadă de timp, Bulgaria, care altădată poseda o industrie neînsemnată, astăzi stă alături de o serie de state dezvoltate din punct de vedere industrial. Un exemplu: numai 16 state din lume au o producţie de cărbuni mai mare decît a noastră. Noi producem cu 50 la sută mai mult cărbune decît Turcia şi cu 71 la sută mai mult decît Austria, de 4 ori mai mult decît Brazilia (al cărei teritoriu este de 90 de ori mai mare decît al Bulgariei, iar populaţia de 7 ori mai mare), de 7 ori mai mult decît Italia, de 22 ori mai mult decît Portugalia, de 13 ori mai mult decît Danemarca şi Grecia etc. In cursul anului 1956 se vor produce în ţară 2.327.000.000 kw. ore energie electrică, adică de 9 ori mai mult decît în 1939. La sfîrşitul acestui an vom întrece producţia de energie electrică a Danemarcei şi Greciei luate la un loc şi, socotind pe cap de locuitor, această producţie va fi de 6 ori mai mare decît a Turciei. Acest progres însemnat vorbeşte despre munca creatoare a oamenilor muncii, care şi-au încordat forţele sub steagul partidului, pentru victoria socialismului. Intr-adevăr, este foarte greu ca cineva să poată cuprinde dintr-o singură privire chipul nou al patriei noastre, cînd ştie de unde am pornit, ce a fost ţara noastră în urmă cu 12 ani.

Peste tot — pe şantiere, în uzine, pe ogoare — muncesc tinerii al căror entuziasm se contopeşte cu acel al întregului popor descătuşat. Cea mai grăitoare expresie a participării conştiente şi creatoare a tineretului bulgar la lupta pentru triumful marilor idealuri ale socialismului, este dîrzenia cu care el caută şi se străduieşte să aplice în producţie o serie de noi metode.

In această privinţă, tineretul muncitor de la noi a găsit un cîmp larg de activitate pentru iniţiativa şi energia sa. Nu este necesar să enumerăm aici toate iniţiativele tineretului care au contribuit la ridicarea productivităţii muncii, la reducerea preţului de cost şi la îmbunătăţirea calităţii producţiei. Să dăm numai cîteva exemple, cîteva fapte mai importante, care s-au născut şi au prins viaţă în cursul acestui an.

Ştim cu toţii că munca este cu atît mai productivă cu cît muncitorul îşi cunoaşte mai bine maşina, cu cît el îşi ridică mai mult cunoştinţele sale profesionale. Cum să ajungem mai bine la acest rezultat? Această întrebare a frămîntat timp îndelungat pe tinerii muncitori de la uzina constructoare din oraşul Stara Zagora. In clocotul acestei frămîntări a luat fiinţă şi iniţiativa ca fiecare tînăr muncitor să lucreze după un plan individual. In ce constă însă această iniţiativă? Iată, de pildă, un tînăr muncitor care nu cunoaşte bine toate amănuntele profesiei sale. In acest caz el îşi întocmeşte un plan individual, în care stabileşte ce anume trebuie să facă ca să nu mai aibă goluri în cunoştinţele sale profesionale. In plan tînărul nu va include sarcinile pe care este obligat să le îndeplinească în producţie, ci numai pe acelea care ies din cadrul obligaţiilor sale de zi cu zi. Iată un fapt concret: nimeni n-o învăţase pe tînăra muncitoare Mariica Antosova, strungar la întreprinderea susamintită, structura strungului său. Ea simţea însă că dacă va cunoaşte structura maşinii sale, va da un randament mult superior. Şi aşa a şi fost. De asemenea, nimeni nu l-a învăţat pe tînărul frezor Stoian Savov de la uzina „Sila" (oraşul Stara Zagora) să înveţe metoda cea mai corectă de ascuţire a cuţitelor. Totuşi, el şi-a propus în planul său personal să înveţe toate detaliile ascuţirii. Ce au prevăzut în planurile lor individuale cei doi muncitori? Mai întîi de toate ce literatură să studieze şi pînă la ce dată, cu ce maiştri mai experimentaţi să se consulte şi pînă cînd, de la care inginer să ceară o explicaţie ştiinţifică în legătură cu problema care îi interesează şi pînă la ce dată, ş.a.m.d. Ceea ce-i caracteristic în această acţiune este că organizaţia D.S.N.M. (Uniunea Tineretului Popular al lui Dimitrov) din întreprindere, cît şi conducerea tehnică se interesează de felul cum fiecare tînăr îşi îndeplineşte planul.

Intr-un timp destul de scurt, această iniţiativă a cuprins tineretul din întreaga ţară şi putem spune cu îndreptăţită mîndrie că la noi aproape nu există întreprindere în care tinerii muncitori să nu lucreze după un plan individual pentru ridicarea cunoştinţelor lor profesionale care are desigur ca urmare sporirea productivităţii muncii.

Care este avantajul muncii după un plan individual? In primul rînd, tînărul muncitor are posibilitatea să-şi concentreze atenţia asupra unei singure probleme şi nu-şi iroseşte forţele în mai multe direcţii. El îşi disciplinează singur munca, i se dezvoltă conştiinţa tovărăşească şi — ceea ce este mai important — contribuie singur la desăvîrşirea sa profesională. După ce şi-a însuşit bine detaliul asupra căruia şi-a concentrat atenţia, el îşi pregăteşte un nou plan individual pentru cunoaşterea altor laturi necunoscute ale profesiei sale. In felul acesta, cu forţe proprii, el îşi perfecţionează necontenit munca în profesia pe care şi-a ales-o. Această iniţiativă a planurilor individuale a dat rezultate foarte frumoase în toate întreprinderile. Astfel la uzina „Sila" din oraşul Stara Zagora, unde tineretul formează 80 la sută din efectivul braţelor de muncă ale întreprinderii, producţia a crescut în trimestrul doi al acestui an cu 20 la sută. Şi în alte întreprinderi din ţară s-au obţinut rezultate asemănătoare.

Tineretul nostru muncitor însă nu s-a oprit aici. Pentru el este clar că în fiecare colţişor al întreprinderii există mari posibilităţi încă nefolosite pentru ridicarea productivităţii muncii. In lupta pentru folosirea deplină a rezervelor interne din producţie s-a născut şi iniţiativa tinerilor muncitori de la combinatul chimic din oraşul Dimitrovgrad. Iniţiativa lor se poate rezuma în următoarele cuvinte: „Să luptăm pentru o strînsă colaborare între ştiinţă şi practica producţiei".

După cum se ştie, industria chimică comportă un proces de producţie complex. Cu cunoştinţe puţine, în acest domeniu nu se pot obţine succese mari. Unii muncitori — cum e de pildă Boris Todorov, care este purtătorul titlului de „cel mai bun muncitor în ramura profesională" — cu toate că au un asemenea bagaj de cunoştinţe încît îi învaţă şi pe alţi muncitori cum să lucreze mai cu spor, simt că mai au de studiat, că nu au ajuns încă la limitele cunoştinţelor necesare. De fapt, tocmai această dorinţă de a şti, de a cunoaşte din ce în ce mai mult, a dat naştere iniţiativei muncitorilor din Dimitrovgrad, care astăzi este foarte cunoscută în toată ţara noastră.

Dîndu-şi seama că cunoştinţele de care dispun sînt insuficiente pentru folosirea deplină a capacităţii tehnicii, tinerii muncitori, ingineri şi tehnicieni de la combinatul chimic au publicat un apel către oamenii de ştiinţă de la Academia Bulgară de Ştiinţe şi de la unele institute superioare, rugîndu-i să vină în mijlocul lor, în uzine, şi acolo, la faţa locului, să le dea lecţii asupra noutăţilor din industria chimică, să le lămurească problemele neclare.

Acest apel însoţit de declaraţii ale tinerilor muncitori, tehnicieni şi ingineri, a fost publicat într-o pagină specială a ziarului „Narodna Mladej". Este de remarcat că apelul a fost adresat unor persoane concrete. După cîteva zile, aproape toţi cei invitaţi au răspuns — unii prin presă, alţii personal — că acceptă această propunere. Atunci s-a întocmit un program concret pentru fiecare lecţie şi data la care va avea loc. Pînă în momentul de faţă toate lecţiile s-au ţinut deja. In toate cazurile, participanţii au vădit un foarte mare interes pentru aceste conferinţe. Peste tot, adunările semănau cu nişte mici auditorii, pe care muncitorii le-au numit chiar „universităţile noastre".

Ţinerea lecţiilor la un nivel atît de ridicat, a contribuit fără îndoială la creşterea cunoştinţelor tinerilor lucrători, laboranţi, tehnicieni şi ingineri de la combinatul chimic din oraşul Dimitrovgrad.

Iniţiativa nu s-a oprit la mijlocul drumului. Tinerii muncitori din întreprinderile textile din oraşul Gabrovo au cerut şi ei concursul specialiştilor din ramura textilă, ş.a.m.d. Această iniţiativă se răspîndeşte pentru prima oară la noi în ţară şi perspectivele ei sînt minunate. Odată cu răspîndirea cît mai largă a acestei iniţiative, concursul dat de intelectuali devine tot mai concret, contribuie în mod eficace la lupta pentru folosirea rezervelor interne din fiecare întreprindere.

Există desigur şi alte iniţiative ale tineretului, însă cele arătate mai sus noi le socotim mai principale. După cum se vede, ele reprezintă o contribuţie preţioasă a tineretului muncitor de la noi în lupta pentru îmbunătăţirea necontenită a situaţiei materiale şi culturale a poporului, un aport preţios la cauza construirii socialismului în R.P Bulgaria.

NIKOLAI KAZAKOV
redactor la ziarul de tineret „Narodna Mladej"

In fotografii. SUS: fruntaşul în muncă, Lozko Ţekov, decorat de Ministerul industriei grele. JOS: Sudorul Irina Peneva, fruntaşă în muncă, decorată cu Ordinul Muncii al Republicii Populare Bulgaria.

„Scînteia tineretului"
Pag 4-a 12 octombrie 1956

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii". Tel 7.60.10. Secţia scrisori. Tel. 7.68.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"

STAS — 3452 — 52